

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Лютий

2

February

1972

Їх Блаженство Верховний Архиепископ
КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXIX. ЛЮТИЙ Ч. 2

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька,
Уляна Любович, Марія Одежинська,
Ірина Пеленська, Марта Тарнавська,
Наталя Чапленко, Ганна Черінь.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1970 \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії 2 ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 20 фр.
Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
Річна передплата в Бельгії 200 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокі число 60 центів

З М І С Т :

Символ повороту

Ред. Колегія: Біографічний словник
Л. Бурачинська: Відійшла провідниця
Похорон бл. п. Марії Когутяк

М. Харина: Гостина в амер. амбасаді

М. Зибачинська: З Нью-Делі до Агри

Н. Чапленко: Послухайте, діти!

О. Климишин: Українські Дошкільні
Дні

М. Харина: Дві зустрічі жінок

МЗО: Очищення довкілля

А. Баранник: Різдвяний кактус

М'ясиво на свята

Г. П.: Всесвіт навколо нас

О. Іваненко: Бурулька

Г. Черінь: Нехай живе Різниця!

Olena Teliha

A. Szul: Musical Nursery School

На обгортці:

З нагоди 80-ліття з дня народження

Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Сліпого — подаємо його світліну, яка появилася в Альманаху „Провидіння“ з 1972 р. Щиро дякуємо редакції Альманаху за випозичення кліші.

OUR LIFE

VOL. XXIX. FEBRUARY No. 2

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$6.00 per year, half year
\$3.00. Subscription in Canada \$6.00
per year, half year \$3.00. Subscrip-
tion in England 2 pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 20 fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna. under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:
Archbishop-Major
Josef Cardinal Slipuy

На терені США

6. лютого — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да США в Дітроїті
13. лютого — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да США у Філядельфії

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Огляд фільмів, що тут подаємо,
оснований на списку виховного жур-
налу „Перентс“. Усі подані фільми —
відповідні для дітей.

ЧОРНА КРАСУНЯ — Black Beauty.
Фільм змальовує пригоди вороного.
КАПІТАН СІНДБАД — Captain
Sindbad. Фантастичний фільм з араб-
ського світу, в якому відважний ка-
пітан визволяє чарівну княжну з-під
впливу чародія.

СКРИПАЛЬ НА ДАХУ — Fiddler
on the Roof. Музична комедія обрала
своєю темою життя жидівської сім'ї
в перед-революційній Росії.

БАНДА, ЩО НЕ ВМІЛА СТІЛЯТИ
— The Gang that Couldn't Shoot
Straight. Заплутана історія однієї
банди, що важить на життя ватажка
другої банди і не вміє до того забра-
тись.

ГЕРОЛД І МОД — Harold and
Maud. Малий хлопчина не вміє знай-
ти своєї дороги в житті, аж старенька
тітка напроваджує його на неї.

ПІРВАНІ — Kidnapped. Оповідан-
ня Роберта Луїса Стівенсона послу-
жило за підставу до цього пригодо-
ницького фільму з Шотландії.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У Вістях СФУЖО з травня 1971 р.
зайшла помилка в інформації про п-ні
Ольгу Штайнер, в. о. голови Об'єд-
нання Українських Жінок Німеччини.
В листопаді 1970 р. не було З'їзду
ОУЖ, як подано в дописі, а Ювілейні
Святування ОУЖ. Отже в тому часі
не було перевиборів Гол. Управи.
П-ні Ольга Штайнер була вибрана
першою заступницею голови на З'їзді
з березні 1969 р. Після уступлення
голови п-ні Орисі Яримович у квітні
1970 р., вона почала виконувати обо-
в'язки голови і на цьому пості діє до
тепер.

ДАВНЯ ЖІНОЧА ПРЕСА

Для праці над Біографічним Слов-
ником української жінки потрібна
нам давня українська жіноча преса.

Будемо вдячні за випозичення чи по-
жертву річників „Жіночої Долі“,
„Жінки“, „Нової Хати“ і „Жіночого
Голосу“. Також бажані поодинокі
числа!

РЕД. КОЛЕГІЯ БІОГР.
СЛОВНИКА

Наше привітання

Українське жіноцтво, зорганізоване
в Союзі Українок Америки,
пересилає свої найщиріші привітання
Первоєрархові і Голові Помісної
Української Католицької Церкви
Митрополитові і Кардиналові
Блаженнішому Верховному Архиепископові
КИР ЙОСИФОВІ VII
у 80-ті роковини народин
та висловлює найкращі побажання
щедрих Божих ласк, многих літ
і крпкого здоров'я,
щоб великі почини і зусилля
українського католицького Архипастиря
та вірних
могли розвиватися, здійснитися і завершитися
у певній єдності Української
Католицької Церкви в устрої
Українського Католицького Патріярхату
В найглибшій пшані і в'дданості
ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Символ повороту

Тридцять років тому загинула на тюремному подвір'ї в Києві українська поетка Олена Теліга. Вона впала від кулі гештапо за те, що повернулася на рідну землю „в осінній день прозорий“ і станула тут „на сторожі“ української думки, українського слова. Вона мріяла про те, щоб замести „вогнем любови межі“, що вирости між нею, і людьми України — „щоб далі йти дорогою одною“. І за це своє непереможне бажання вона й її друзі заплатили найвищу ціну.

З роками, що віддаляють нас від тієї події, щораз виразніше бачимо її постать. Літературознавці розглянули творчість Олени Теліги, ідеологи — її національно-політичний шлях. Друзі змалювали в спогадах епізоди з її життя, а неприхильники скритикували її підхід до життєвих явищ. Маємо вже великий матеріал про неї, а ще й сподіємось поновного видання її творів.

Та яка не була б дослідна праця над поеткою і які нові факти вона не встановляла б, — для нас важливе одне. Вона доказала ділом те, що голосила словом. Тому таких живих красок набирають її візії, тому такою глибокою вірою проймає нас її творчий неспокій. Олена Теліга стала для нас уже символом. І то не символом почувань до Батьківщини чи іншого вияву патріотизму. А символом повороту людини з еміграції на Рідні Землі.

У своєму вірші „Поворот“ вона відчула й передбачила долю поворотців. Накреслила собі оте завдання, „щоб взяти повно все, що нам належить“, і послідовно йшла за тим кличем. Зловіща гештапівська куля обірвала це намагання. Але спадщина Олени Теліги, її заповіт — остався живим. Йї тлінні останки спочили в рідній землі й то в тому Бабиному Яру, що схоронив гекатомби жертв. Щоб і тут квіт українського народу засвідчив про себе.

Тому слово Олени Теліги для нас залишиться вічно живим. Воно нагадуватиме про поворот дійсний чи духовий отих поколінь, що вже вирости чи народилися поза Батьківщиною. І те слово просякає в їх свідомість. Може не безпосередньо — бо ж не всі вони читають і розуміють її вірші, — але її кличі, кинуті на Рідній Землі, живуть і діють у свідомості тих усіх, що вміють цінити співзвучність між словом і ділом.

Біографічний словник

В попередніх числах „Нашого Життя“ було вже кілька згадок про „Біографічний словник визначних жінок України“, що тепер підготовляється до друку. Була подана ціль такого словника і користь, яка з нього була б для української культури. Теж подано було склад редакційної колегії і поінформовано, що працю над словником редакційна колегія вже почала.

Тепер хочу коротко подати, як виглядає наша праця над словником. Працю почали ми від зладження картотеки імен визначних жінок. Список імен базували ми на енциклопедіях: „Енциклопедія Українознавства“, „Українська Загальна Енциклопедія“, „Українська Радянська Енциклопедія“ і „Український Радянський Енциклопедичний Словник“. Тому що „Енциклопедія Українознавства“ ще не є закінчена, а „Українська Радянська Енциклопедія“ багато постатей не включає через їх „неблагонадійність“, наша картотека була далеко неповна. Щоб у якійсь мірі заповнити ці прогалини, ми теж послуговувалися такими книжками, як: „Видатні жінки України“ Наталії Полонської-Василенко, „Визначне Жіноцтво України“ Ол. Лугового а також біографічно-історичними статтями на тему жіноцтва.

Картотеку імен поділили ми за ділянками як напр.: історичні постаті, письменниці, громадські діячки, артистки, мисткині, науковці ітд. Всі короткі інформації з енциклопедій про дану особу ми переписували на окремі картки і заключали це разом з картотекою імен. Тому, що про кожну жіночу постать буде наново опрацьована стаття до словника, ми стараємося знайти якнайбіль-

ше інформацій про дану особу, статтей та бібліографічних матеріалів.

Всі довші статті, що їх знаходимо і фотографуємо, складаємо в течках і зазначаємо на картці картотеки, що додаткові статті знаходяться в течках. В цій праці у великій мірі помагає нам голова СУА Лідія Бурачинська, яка має велику збірку статтей та вирізок із різних часописів.

До українських періодичних видань немає індексів, а в часописах та журналах знаходяться великі скарби інформацій. З цієї причини члени редакційної колегії дослівно перелистковують річні журнали та часописів, щоб зробити копії потрібних статтей та все зложити в течки для пізнішого опрацьовання. Не всі потрібні журнали і часописи можна переглянути, бо часто їх немає в бібліотеках, або є не повні річніки. От наприклад навіть всіх річників журналу „Наше Життя“ не можна знайти в Нью Йоркській Публічній Бібліотеці, а таких журналів як „Нова Хата“, „Жінка“, „Жіноча Доля“ і ін., то й поготів.

Досліджуємо такі важніші журнали і часописи: „Київська Старина“, „Записки Наукового Товариства Шевченка“, „Записки Відділів Української Академії Наук“, „Діло“, „Нова Хата“, „Жіноча Доля“, „Жінка“, „Нові Дні“, „Літературно-Науковий Вісник“, „Визвольний Шлях“, „Дукля“, „Наше Життя“, і багато інших як також все що можливо з біжучої преси. Це все вимагає довгогодинної праці в бібліотеці та в дома і теж великих коштів на фотографування статей.

Очевидно, що такі розшуки за інформаціями, хоч вимагають багато часу і труду, проте це дуже приємна праця і кожна нова знахідка стає поштовхом до нової праці.

Про окремі цікаві знахідки будемо постійно писати в нашому журналі щоб у якійсь мірі і членки СУА могли покористуватись нашим відкриттям.

Редакційна Колегія

НАУКОВО-ЛІТЕРАТУРНИЙ ФОНД

ім. Лесі і Петра Ковалевих
при Союзі Українок Америки

проголошує

ТРЕТІЙ

НАУКОВИЙ КОНКУРС

на

ІСТОРИЧНУ ПРАЦЮ

Темою її може бути якийнебудь відтинок історії України з позитивним державницьким навігтленням. — Наукове журі, провівши оцінку надісланих творів щонайменше 100 ст. машинопису, признає одну н а г о р о д у у висоті 400.00 дол.

Реченець Конкурсу:

31. грудня 1972 р.

Твори надсилати у трьох примірниках на адресу Централі Союзу Українок Америки:

Ukrainian National Women's
League of America
4936 N. 13th Street
Philadelphia, Pa. 19141

ЩИРА ПОДЯКА

З нагоди Конкурсу на ікону св. Ольги, що його Гол. Управа СУА проголосила в 1969 р., в 1000-ліття нашої святої, в Домі СУА знайшовся видатний твір Галини Мазепи. Одержавши першу нагороду Конкурсу мисткиня подарувала його нашій організації.

Другу нагороду отримала Галина Титла. Один з її творів, що були внесені на Конкурс, молода мисткиня теж подарувала нашій організації. Він був уміщений на обгортці нашого журналу в ч. 8, 1969 р. Отже й цей твір прикрашує головну кімнату Дому СУА.

Радіємо оцим зрозумінням жіночого мистецького світу для нашої праці й наших змагань. Конкурс на ікону св. Ольги дав нагоду для скріплення цих взаємин.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1972

Відійшла провідниця

Холодного зимового дня з'їхали представниці Округної Ради США до Ютіки, щоб провести в останню дорогу свою незабутню голову бл. п. Марію Когутяк. По короткій важкій недузї вона покинула цей світ у розгарі праці і в повні своїх сил. Численно явилися Союзянки, щоб у жалобному поклоні засвідчити свій жаль і виявити пошану для її постаті.

Похоронний похід, відправи і промови зосередили думку на Ній, довголітній Опікунці Округу. Перед очима зарисувалась постать виробленої громадської діячки, що вложила у свою працю найкращі прикмети свого ума й серця. Знаючи потреби української людини, вона вмiла підійти до кожного Відділу, до кожної членки. І стала справжньою господинею своєї Округи, що їй відомий кожен громадський порух, кожен крок її організації.

Марія Когутяк формувала своє національне обличчя в Пласті. Як учителька за фахом вона служила українській дівчорі с. Лисець біля Станиславова своїм педагогічним знанням. Молодою жінкою бачимо її на Першому Жіночому Конгресі у Станославові, де зерна, посіяні нашими тодішніми провідницями впали в неї на добрий ґрунт. У часі війни і німецької окупації вона поспішила з допомогою українському населенню Станиславова, як голова Жін. Секції Укр. Доп. Комітету. Вийшовши на еміграцію Марія Когутяк учительвала в різних таборах Німеччини та опікувалась Пластом. Переселившись до Америки, вона повернулась до праці в жіночій організації. Найперш стала членкою Відділу США в Ютіці, пізніш його головою, а згодом станула на чолі Округи.

Будучи тонким психологом Марія Когутяк розуміла, що українська людина на еміграції потребує нового підходу. В Рідному Краю вона керувалась почуттям любови й обов'язку супроти Батьківщини і з нього випливала її сила дії і жертви. Викинена з різного середовища й поза межами рідної землі українська людина потребує

вала опертя. А таке могло їй дати тепло і зрозуміння нашого проводу. А це вмiла Марія Когутяк знайти. Вона не тільки дбала про цілі нашої організації і виконувала дбайливо нашу програму. Але старалася зрозуміти кожен Відділ, кожну членку в їх намаганнях. Вона знала, що нові умовини ви-

Бл. п. Марія Когутяк

The late Maria Kohutiak was the President of the UNWLA Regional Council in Rochester.

магають нових методів праці і за ними шукала. Довгі роки її праці в Окрузі дали їй змогу удосконалюватись у тому.

Нелегкий і тернистий шлях громадського провідника! Поруч природних даних у нього мусить бути сильна воля, знання людей, бистра орієнтація й непохитний ідеал, до якого прямує. Це все виробила в себе Марія Когутяк. Іншою прикметою, що їй дуже стала в пригоді, це був її життєвий оптимізм. Вона вірила в своє діло, не зражувалась ніякими труднощами, знаходила світлі риси в кожній людині, в кожному почині. Її життєва настанова перемогла кожен опір чи зневіру.

Нелегке це було завдання, коли зважити, що Відділи Округи Рочестеру розкинені від себе на сотні миль. Та це не стало переш-

кодою росту. За 10 років праці Марії Когутяк число Відділів Округи майже подвоїлось. Із 7 Відділів, що творили Округу на початку вона зросла тепер до 12 Відділів. Багате жниво мала ця громадська жниця!

Коли є мова про громадські прикмети Марії Когутяк, не можна поминути її осягів жінки і матері. Знаємо, що і в тому напрямку вона була щасливою. Дбайлива дружина і зразкова мати вона зуміла створити велику цінність — справжню українську родину. Її чоловік д-р Володимир і син д-р Всеволод втішались її дбайливою опікою і мали повне зрозуміння для громадських зацікавлень їх дружини й матері. Такий гармонійний розвиток дозволив їй сполучити людські і громадські первні її вдачі. Саме тому, що вона була такою суцільною людиною могла промінювати на своє довкілля.

За це ми глибоко вдячні Марії Когутяк. Вона показала шлях, що й серед несприятливих умовин можна розбудувати організацію, коли в підмурівку цієї будови є добра воля і людське тепло. Напевне цим шляхом піде багато її співробітниць. Всі вони шукають дороги до ума й серця української людини і вказівка, що її залишила нам Марія Когутяк, напевне доведе до цілі. Її постать світлится нам прикладом. Бо в нових умовинах нашого життя випрацьовується новий тип провідної людини.

Союзянки, зібрані на похороні нашої провідниці, дали вислід цьому своєму бажанню. Щоб затримати пам'ять цієї світлої постаті вони висунули проект створення Стипендійного Фонду її імені. Заходами цього Фонду зможе вишколитися одна чи більше українських дівчат у Бразилії, доставши потрібну професійну освіту. Проект вийшов від 57 Відділу в Ютіці, а підхопила його живо ціла Округа. Зберегти пам'ять Марії Когутяк у формі такого шляхетного почину й поширити його поза межі нашої організації — це стане тепер завданням цього Фонду!

Похорон бл. п. Марії Когутяк

Дня 20 січня 1972 р. велика громада зішлась у погребовому закладі в Ютіці, Н. Й., щоб поклонитися востаннє домовині Марії Когутяк, голові Окружної Ради. Переважало жіноцтво — це були представниці Відділів, що з'їхались звідусіль. Коли винесено домовину — відрухово сформувався похід. Коротку відстань від погребного заведення до церкви св. Володимира промаршували Союзники Округи, немов почесна сторожа. На чолі цього походу несли вінок місцевого 57 Відділу СВА. Погідний зимовий день заповідався добре для жалобної церемонії.

Похоронні відправи провадив о. парох Богдан Смик в асисті о. Йосипа Лукашевича й о. Івана Гаврилюка з Монреалу. Жалобна громада своїм співом брала живу участь у Богослуженні. Зворушливим було прощальне слово о. пароха Б. Смика. За підставу до нього послужила притча про сім дів, що зарядили пальним свої світильники й такою власне о. парох схарактеризував нашу голову, що в житті своєму дбала про вічне, непроминаюче. Перед присутніми встала її постать — людини й християнки. Цей образ проважав нас усю довгу дорогу на цвинтар.

А тут уже зимовий час пригадав про себе, бо почало мести снігом. Білим пагорбом привітала нас свіжо відкрита могила. Прощальні слова, що їх виголосив над домовиною її чоловік, д-р Володимир Когутяк, прийняли всіх глибоким зворушенням. Тут промовило тривке почування, що пройшло незмінно крізь 42-літнє подружжя. Від цілої Округи СВА попросила Покійну п-ні Марія Крамарчук, містоголова Окр. Ради. Згадала тих довгих 10 років, що їх вона присвятила ростові Округи й кожному Відділові зокрема.

Родина запросила жалобну громаду на поминки в церковній залі. Їх відкрив молитвою о. парох Б. Смик і передав провід їх у руки д-ра Олега Волянського, приятеля родини. Ведучий висловив родині співчуття від імені всіх присутніх і — коли вже спожили обід — став покликати до слова. Першою промовила п-ні Софія Онуфрик, представниця Округи Ньюарку і найближча співробітниця Покійної на терені Округи. Присутні почули про початки їх спільної праці, реакцію на успіхи й невдачі, розбу-

дову праці в Окрузі й хрустальну вдачу Покійної, що в тому поході гартувалась і росла. Зчерги п-ні Лідія Бурачинська, голова СВА, дала громадську характеристику Покійної, як людини і Союзники. Головні думки цієї промови схоплені в окремій статті. На кінець повідомила про збірну постанову Округи — створення Стипендійного Фонду ім. Марії Когутяк, що мав би служити здібним дівчаткам у Бразилії. Д-р О. Волянський відчитав листу зголошених пожертв на ту ціль. Представник Укр. Лік. Т-ва д-р Михайло Логаза попрощав Покійну, як голову Секції Дружин Лікарів середнього стейту Нью Йорк і запропонував збірку на Фонд Укр. Церкви в Потребі. Від 57 Відділу СВА в Ютіці промовила п-ні Ярослава Томич. Вона виявила те, як багато місцевий Відділ завдячував Покійній, що була впродовж кількох літ його головою. Далше говорив о. Іван Гаврилюк, як представник родини. Його слова включали підтримку горем прибитій родині. На його думку, Покійна виповнила своє життя таким багатим змістом, як дружина, мати і громадська діячка, що вже в тому можна знайти зерно потіхи. Попросила Покійну також п-ні Фалина Войтович, голова 68 Відділу СВА з Сиракуз. Давніше вона жила в Ютіці й близько співпрацювала. Теплим словом попрощав Покійну о. Йосип Лукашевич, місцевий священник. Закінчив листу промовців інж. Ярослав Яцковський, голова Відділу УККА, що вказав на громадські прикмети Покійної.

Останнє слово належало чоловікові Покійної. Воно глибоко зворушило й потрясло присутніми. Це немов була сповідь з їх гармонійного подружнього життя, затемнена боєм великої втрати. Цей великий біль легше переносити в гурті і це власне дало пільгу його змученому сердцю. Так само сприйняли це син і невістка та дальші своїми.

Промови закінчили о. парох Богдан Смик, що відчитав збірку листу на Фонд Укр. Церкви в Потребі й д-р Олег Волянський, що провадив з умінням і тактом цю жалобну гостину.

Учасниця

Чи ви вже подарували міській бібліотеці „Дух Полумя“ — творчі Л. Українки англійською мовою?

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ МАРУСИ БЕК

Як відомо, Маруся Бек, б. радна м. Дітройту, відзначає свій день народження тільки кожні 4 роки. Вона народилася переступного року 29-го лютого. А що 1972 рік переступний, то в Дітройті злучились представниці жіночих організацій для вшанування дня народин цієї видатної громадської діячки. В цьому Комітеті об'єднались Окр. Рада СВА, Відділи Укр. Зол. Хреста, ОЖ ОЧСУ і Жін. Т-во „Просвіта“.

Дня 27 лютого 1972 відбувся Уродинний Бенкет при численній участі громадян Дітройту. Точніший перебіг цієї врочистої зустрічі подамо пізніше.

АРЕШТИ КУЛЬТУРНИХ ДІЯЧОК В УКРАЇНІ

Хвиля арештів культурних діячів, що розпочалась у грудні м. р. в Україні, висунула також у наше поле зору три визначні жіночі постаті. Вони є названі між переслідуваними й арештованими.

Ніна Строката, молодша наукова співробітниця Одеського Медичного Інституту, стояла перед захистом дисертації в Центральній Науково-Дослідній Лябораторії Інституту. Її до захисту не допустили, навівши в мотивації, що вона — відмовилася відректися свого чоловіка, Святослава Караванського і дальше підтримує з ним зв'язок.

Ірина Стасів, нар. 1940 р., поетка й учителька української мови й літератури у Львівському Політехнічному Інституті. Вона підписала заяву в справі арешту В. Мороза і зверталась до прокуратури з вимогою допустити її на його процес. Улітку 1970 р. звільнено її з праці, а що не могла дістати спорідненої праці пішла працювати до фабрики ткалею. Ірина Стасів — це дружина поета Ігора Калининця.

Стефанія Шабатура, нар. 1938 р., мисткиня, працювала в ділянці мистецького килимарства. Запроєктовані нею килими були виставлені на багатьох мистецьких виставках, зокрема ж у грудні 1971 р. на республіканській виставці-ярмарку в Києві. Теж підписала заяву в справі арешту В. Мороза і старалась за допущення на його процес.

Поміж сотнею арештованих діячів культури в Україні є напевне ще й інші жінки, але про них відомості до нас ще не дійшли.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1972

Гостина в американській амбасаді

Американського Амбасадора в Аргентині, дост. Джана Д. Ладжа відвідала делегація УККА в особах, п. Й. Лисогір, п. А. Батюк, о. шамб. М. Харина, п. В. Мазур, д-р Б. Футей. В цій делегації взяла також участь бувша радна міста Дітройту, п-ні М. Бек. Згадана делегація, яку очолював о. шамб. М. Харина, запросила Амбасадора до участі в відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові. Напередодні відкриття пам'ятника, амбасадор Жан Д. Ладж повідомив делегацію УККА, що прибуде на торжество відкриття й скаже привіт. У святі відкриття, дня 5 грудня м. р. взяла участь також і дружина Амбасадора, яка а закінчення свого привіту, запросила американську групу, до 125 осіб, в гостину до свого помешкання в амбасаді, на день 9 грудня м. р.

Репрезентативний палац, у якому відбувалося прийняття, помещений в сусідстві прекрасного парку, в якому споруджено пам'ятник безсмертному Тарасові.

При вході запрошені гості вписувалися до книги прийнять. В одній із репрезентативних кімнат був приготований коктейль для гостей, а в іншій п-во Ладжі особисто віталися з присутніми, що їх представляли їм п. Й. Лисогір, о. шамб. М. Харина й п-ні М. Бек. Дехто з гостей удостоївся зробити спільну світлину з Господарями.

У великій прийомній залі, де зібралися всі присутні, між якими був митрополит УПЦ Мстислав і Владика Андрій Сапеляк, єпископ для українців католиків в Аргентині, голова Центрального Представництва на Аргентині, д-р Василь Іваницький, член цього ж Представництва п. Т. Хомишин, п-ні Слава Стецько, д-р Р. Малащук, голова ЛВУ з Канади, о. Ів. Балук з дружиною, культ. освіт. реф. „Просвіти“ — Г. Середяк й багато інших визначних гостей, вітав присутніх еспанською мовою дост. Дж. Д. Ладж. Його привіт у перекладі на англійську мову був друкований в англійському виданні „Америки“ з дня 7-го січня 1972 р.

На привітання Амбасадора відповів п. Й. Лисогір, президент Се-

кретаріату СКВУ, дякуючи Амбасадорові і його достойній дружині за участь у відкритті пам'ятника та за запрошення до себе в гостину американської групи учасників відкриття пам'ятника Т. Шевченкові.

Українські гості влаштували для п-ва Ладжів музично-вокальну програму, на яку склався сольспів п-ні Марії Лисогір, в супроводі невідомого мені імени піаністки, яка мала також свій окремих виступ. В програму входили також українські народні танки, що їх втанцював ансамбль танцюристів Т-ва „Просвіта“ в гарних народніх строях. Виступи п-ні М. Лисогір, піаністки й танцювальної групи з великим захопленням оплескували п-во Ладжі, їхні пра-

ці. Вони в Амбасаді та присутні гості.

Після наміченої програми відбулося гручування дарунків для гостинних Господарів. Монографію відомого померлого мистця Бориса Крюксеа передала п-ні М. Бек, а петицію троянд від українського жіноцтва Америки п-ні М. Харина. Митрополит Мстислав вручив недавно видану українською мовою енциклопедію для молоді „Україна“, а с. шамб. М. Харина, який очолював делегацію УККА, передал картину „Запорожець“ — кисти мистця Крюкгого.

Після цього ввічливі Господарі запросили гостей на перекуску, що й з вишуканою дбайливістю приготовано в окремих залі.

По трьох годинах побуту в го-

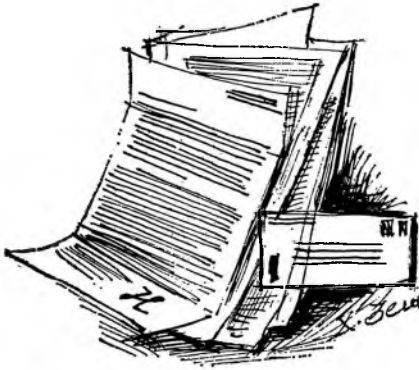

Із прийняття в американській амбасаді в Буенос Айрсі:

Зліва на право: пп. Маруся Бек, радна м. Дітройту, Джан Ладж, дружина американського амбасадора в Аргентині, Марія Харина, голова Фінансової Комісії СФУЖО в ЗСА і представниця Союзу Українок Америки на відкритті пам'ятника Т. Шевченка.

The Ambassador of the U.S. in Buenos Aires greeted Ukrainians from the U.S. who attended the unveiling of the statue of T. Shevchenko in December, 1971. From left to right: Mesdames Mary Beck from Detroit, John D. Lodge, the Ambassador's wife and Maria Charyna from Philadelphia.

Із листів до Редакції

НАША УЧАСТЬ В ІМПРЕЗАХ

У своєму виступі на молодечому панелі XVI Конвенції СУА п-ні Зеня Черник (гл. Н. Ж. ч. 7, 1971, ст. 13) зайняла становище до різних справ у нашій організації. Мене зацікавили її слова відносно участі Відділів в імпрезах. Мабуть вона мала на думці загально-громадські зустрічі, а я хотіла б згадати ще й про наші власні.

Пані Зеня пропонує, щоб такі події були охоплені наперед календарем і обговорені на сходинах Окр. Ради. На її думку вистачить, щоб СУА було в них репрезентоване представниками одного Відділу, які потім на чергових сходинах Окр. Ради зреферували б перебіг імпрези. Таким способом не буде нас ніде бракувати, а Окр. Рада не втомиться своїми частими репрезентативними обов'язками.

Ця її пропозиція має свою підставу, хоч я хотіла б внести деяке доповнення. На сходинах Окр. Ради повинен бути відчитаний календарець імпрез і визначене наше представництво. Однак є такі громадські події, що вимагають беззастережної участі Окр. Ради та ще й представниць різних її Відділів. Наші великі громадські свята, як — Свято Державности,

стинних і висококультурних господарів, українська група усталилася на подвійних сходах фойє, звідки місцевий український католицький Владика Кир Андрій Сапеляк склав в еспанській мові різдвяні побажання п-ву Ладжам, які зайняли місце в горішній частині фойє. На закінчення побажань учасники гостини відспівали невмірущу коляду „Бог Предвічний“, а по-англійськи „Ай виш ю а мерри Крисмас...“

Марія Харина

Свято Т. Шевченка й академія Першого Листопада — до них належать. Бувають замітні роковини, що припадають на той рік, як напр. Свято Лесі Українки, що їх святкує вся наша громада і ми також разом із нею.

Та я хотіла б також торкнутись наших власних імпрез. У місцевостях, де є більше Відділів СУА, а також там, де близько себе є сусідні Відділи, повинно нав'язатись якое порозуміння. Почини Окр. Ради повинні бути підтримані всіми Відділами Округи. Ба, також почини й імпрези одного Відділу повинні стягнути представниць інших Відділів СУА. Бувають цікаві доповіді, виставки, зустрічі і хоч у них вложено доволі енергії й доброї волі, проте не притягають потрібної кількості людей. А така невдача розхолоджує і знеохочує до дальшої праці. З жалем думають тоді членки Відділу, що сусідній Відділ не підтримав їх своєю участю та й потиху постановляють його імпрез теж не відвідувати. І так підупадає організаційна солідарність. А коли б Управа Відділу захопила своє членство і подбала, щоб на кожній імпрезі іншого Відділу було кілька його членок, тоді вони скористали б із програми тієї імпрези, а між Відділами настала певність, що їх імпреза матиме потрібну публіку. Організаційна солідарність є запорукою поживлення в усіх ділянках праці.

Союзянка

*

ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В БЕЛЬГІЇ

Щиро й сердечно дякуємо Вам за Вашу дальшу опіку над нашими школярами в Бельгії. Ми надзвичайно зворушені Вашою любов'ю до наших дітей. Ваша акція є не тільки матеріальною допомогою для наших шкіл, але також моральною підтримкою і товчком до праці й витривалості для всіх тих, що нею опікуються.

Богу дякувати, навчання по наших українських школах продовжується. Під сучасну пору маємо 8 місцевостей, де відбувається навчання рідного слова для молодших дітей і три місцевості, де відбуваються лекції українознавства для старших.

Кажемо, що навчання продовжується, але не без труднощів, бо відчувається щораз більший брак осіб, що мо-

гли б нам допомогти в цій нелегкій праці. Бракує „сівачів“ рідного слова. Щоб зарадити цьому, ведемо тісну співпрацю з усіми нашими громадськими організаціями в Бельгії. Вам напевне вже відомо з преси, що в цьому році відбулось у Бельгії аж дві конференції в справі молоді і шкільництва.

В надії на дальшу Вашу піддержку просимо прийняти вислів нашої глибокої вдячності.

М. Когут, фін. реф.

НОВІ КНИЖКИ

Зоя Когут: Культурні арабески, поезія і проза. Мельборн, „Просвіта“, 1969. 122 ст.

Більшість збірки це сатира, якої у нашій літературі дуже обмаль. Сатира вдержана на рівні культурному, а тому ефективно. Навіть і тих кілька ліричних поезій, що включені до збірки, зраджують тенденцію авторки до сатиричних писань. Цей гін треба лише привітати та побажати дальшого розвитку.

Д-р Юліян Мовчан: Записки лікаря. Видано заходами т-ва „За самостійну Україну“, 1970.

Книжка зложена із споминів та анекдот, які автор приробирав за 25 років своєї лікарської практики. Деякі з них оригінальні, деякі запозичені і деякі довші, деякі коротенькі: деякі „повчальні“, деякі тільки для розваги. Анекдоти нерівномірні, тільки декотрі читаємо з правдивою приємністю, інші настільки клінічні, що не надаються для „загального вжитку“.

Віталій Волков: Перекусничок. Філадельфія, 1970. 216 ст.

Заголовок означає те, що популярно називають „канапка“, але збірка робить радше враження дивної мішанини салат. Більшість нарисів з оповідань була вже друкована по газетах і журналах, а тут зібрана, щоб не розгубилося. Найкраще виходять в В. Волкова оповідання з надприродною тематикою — можливо тому, що у них описано ситуації, які самі по собі цікаві. Жаль тільки, що автор вірно тримається деталей та не може відрізнити суттєвого, від того, що тільки відвертає увагу. **МЗО**

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1972

3 Нью-Делі до Агри

(Закінчення)

Заїхали в мале місто. Обідова пора; — кожен біжить у своїх справах. Кухарі варять, печуть „закуски“, одні ліплять палянички, кидають на грань; підпечені з обох боків, кидають гарячими ще покупцям. Інші кип'ятять щось у воді, витягають його руками, й чим швидше кидають покупцеві в долоню. Той підскакує, вхопивши свій товар, перекидує у другу руку, а потім у рот і ковтає, аж адомове яблуко ходором іде. Гаряче, чим швидше з ним у шлунок!

Собаки бігають кругом, щоб собі щось захопити; діти літають сюди-туди, роти роззявляють... Жінки роблять закупи зерна, борошна, олії, перців. Крамниці тримають товар надворі; вага висить із піддашшя; продають зважене просто в те, що покупець наставить.

Хати дуже вбогі, в більшості халупи, колиби, кучки, примітивні, як за короля Мантохи, коли людей буде трохи...

Тут рядом є університет. Страшно подумати, що це осередок освіти. Стіни пооблуповані, вікна повибивані, ні хідників, ні квітників; навіть немає трави кругом будов. Студентів сила-силенна; мабуть, то вони все столочили.

Але нам у нашому „басі“ навіть не дадуть спокійно оглянутись. Продавці з товаром бігом за автобусом, підкидають крам у вікна. Дехто штовхнеться до автобуса в русі і дасть шторчача; повалить неодного збоку, так що раптом кількох опиниться на землі. Той, що зірветься перший, лупить по голові того, що його штовхнув... А то не той, що спричинив натовп. Він перший на ногах і біжить за автобусом, захвалюючи свій товар.

Місто в Індії теж має свої особливості. Вивіски на крамницях величезні, як кому прийде в голову, так розписує свій крам. Для швидкого руху і „комфорту“ є публичний транспорт, свого роду триколесник, наче великий велосипед. Зпереду одне колесо, ззаду

два колеса і сідало на дві особи. Звичайно три втискається для економії. Поверх сідала буває дашок, невідомо чи охорона від сонця чи від дощу. В більшості ці дашки порвані, стирчать, як на посміх. Ця „локомоція“ називається „таксі“, руководить ним худий, чорний, жилавий велосипедник. Стоючи спереду, він назирає на педалі

ній добі, біля 5000 літ до Хр.

Агра, ця твердиня будована з червоного каменя, займає півтори кв. милі площі, має чотири брами, подвійний мур, а в середині міститься палац могула.

Ще „бас“ не вспів дверей відчинити, як уже вікнами влізли до середини продавці зі своїми цяцками. Треба було швидко про-

Мавзолей Тай Магал в Агри, Індія
Mauzoleum Taj Mahal in Agra, India.

і „віз“ їде; наче кінь повагом веде пасажирів... Часом сидить їх троє; місця небагато, тож ноги звисають по боках; вони гупо-рять, а велосипедник витискає душу з себе; жили на ногах, як по-сторонки, піт на лобі, ще й як королева на дорозі лежить, то треба обминути.

Худоба, люди й собаки мають на дорогах однакові права. Треба розминутися й кінець!

Автобус став біля брами Агри-фортеці. Твердиня з часів панування магомедан (Могулів-Ханів) над рікою Ямуна. Магомедани панували в Індії довгі сторіччя; їхня столиця була в Агри. Місто має свої початки далеко в праісторич-

ховзнути надвір і чим даліше відбігти від автобуса... Дорогою попри ріку машерує процесія з нарядним мерцем, щоб спалити його на кострищі. Тіло обвинуте в полотно шафранової краски, обтикана квітами, лице покращене в червоне; мабуть молода дівчина померла. Тіло несе чотири люда; декілька чоловіків творять жалібний супровід, машерують поспішно, а далі йдуть бігом. Хтось зауважив: поспішають, бо кострище близько, внизу про річці.

Місто Агра старе і має багато особливих будівель, мавзолеїв, мошей і святинь. Над рікою Ямуна стоїть Тай-Магал, мавзолей, побудований імператором Шах Єганом

для його дружини Мумтаж Магал. Чудова архітектура з білого мрамору, славна на весь світ; стоїть, як символ подружньої любови...

Щодня рік-річно, більш як 300 років, подорожні з цілої Індії відвідують цей пам'ятник і, очевидно, теж туристи з усього світу. Час уже затер блиск і свіжість будови, парків і мошей. Дорогоцінні орнаменти позникали, краса Тай-Магал має среол легенди й символу кохання. Головний будинок стоїть напроти Тай-Брами з окремою будовою, потім два ручаї води і сади, квітники, аж вкінці, у сторону ріки Ямуна є Тай-Мавзолей. Він високо піднятий на мармуровій платформі (18 стіп висоти, 313 стіп довжини і 72 ширини). Двадцять два східці слід пройти двічі, щоб спинитись у підніжжі Тай. Мавзолей будований в октагенальній формі; стіни й аркади покриті чудовою мозаїкою, все з білого мрамору, включаючи величезний купол. Внизу цього будинку є чотиригранне підземелля. З кожного кута цього чотирикутника підіймається мінарет 65 стіп височини. Головний будинок височить на 270 стіп над рівнем ріки Ямуна.

В середині головної загороди є ще дві мошеї, — у двох кутах — зправа і зліва Тай-Мавзолею. Все до купи робить враження арабських казкових замків. Назовні немає понурої архітектури надгробних будівель.

Індійці дуже високо цінують цей прекрасний помисел, виконаний у мармурі в східному стилі, розкішно прикрашений кольоровими каменями й візерунками внутрі, а подекуди назовні.

По середині октагенальної залі стоїть гріб Мумтаж Магал; з правої сторони є гріб Шаха Єгана. Вони не пропорційні. Його домовина більша, як належиться шахові, її — менша. Мавзолей був подуманий тільки для неї, тому її гріб по середині. Однак, коли Шах помер, його наслідник хотів, щоб батько й мати були разом і похоронив Шаха, не рухаючи гробу матері. Зате віддав батькові почесність більшого гробу. Така то „філософія“ часу. Чоловік і по смерті мав би грати більшу роль, як жінка...

Ці два гроби не зберігають у собі тіл Мумтаж і Могула Єгана. В підземеллі є справжні домовини. Треба зійти вниз тунелем, де в такій самій позиції, як нагорі, стоять два гроби, менший і більший. І в них поховані тіла Могула і його дружини. Чому така розв'язка — невідомо.

В Тай-Магал люди заходять як у храм, здіймаючи взуття. Але приносять із собою запах індійських зел і диму, обкаджують себе і будову. В середині такий важкий воздух, начеб там горіли кадильніці день і ніч. Туристові аж дух запирає. Це суцільна атмосфера індійської істотности. Індійці самі собою — однота, хоча в них багато — багато племен, темношкірих і ясніших, різні релігії і мова неодна. Однак стара душа Індії панує над усім. Дим сандалового дерева — це її ознака. Його всюди чути, на дорозі, в готелі, в крамницях, у храмах, на базарах, у бюрах, тощо. В Тай-Магал запах сандалового дерева згущений, як мур. Сотні років носять його туди індійці своїми тілами. Символ подружньої любови, казочна архітектура і сандалевий димок — це маєстат цієї будови.

Агра — дуже старе місто. Вулиці вузькі, натовп у середині міста несамопитий, чудасій багато. Цінні речі можна купити за зачиненими дверима в задніх кімнатах. У подвір'ях криються старі варстати шовків, срібла, слонової кости, бронзи. Ціни високі; їх слід збивати. На деяких вулицях ресторани й готелі; для туристів окремий ресторан „Якісний прийом“. Цікава назва! Істи не було що; все перчене, вкусиш і немов вогню набереш у рст. Але декому смакувало. Чай був можливий, а під кінець подали ще тістечка, печені на англійський лад. Це єдина залишка англійської кухні в країні, що живе по-традиційному. Але слід сказати, що це був „якісний прийом“.

НАШІ ПОБАЖАННЯ

З нагоди золотого весілля п-ва Юстини й Альфреда Козаків складаємо 30 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а ювіліатам складаємо сердечні побажання

63 Відділ США ім. Софії Русової в Дітройті

Новинки з Централі

У днях 13 і 14 листопада 1971 р. відбувся в Домі США у Філядельфії З'їзд голов Окружних Рад. Прибули пп. Олександра Кіршак, Нью Йорк, Ірина Кіндрачук, Ньюарк, Ірина Кашубинська, Клівленд, Любослава Шандра, Шикаго. Окружну Раду Філядельфії презентувала п-ні Наталія Лопатинська, місто-голова. Пп. Ярослава Сена, Дітройт і Марія Когутяк, Ютіка були перешкоджені. У з'їзді взяли участь також члени Екзекутиви США. Точний перебіг З'їзду поданий у ч. 1, 1972 р.

У днях 3 і 22 листопада 1971 р. відбулась у Нью Йорку зустріч Комітету Жінок зі Східньої і Центральної Європи, скликаної з ініціативи п-ні Марії Душник, референтки зв'язків і Стефанії Пушкар, голови Контр. Комісії. Метою сходу було вистосування меморандуму до ОН у справ лучення родин біженців. Меморандум вилано до Високого Комісара для Біженців при ОН і численних інших організацій.

Дня 4 грудня 1971 р. відбулась у Нью Йорку нарада п-ні Л. Бурачинської, голови, з пп. І. Рожанковською, заступницею, С. Геруляк мистецькою і Д. Рак статутовою референткою на тему реорганізації Музею Нар. Творчости. Дня 5 грудня м.р. відбулась нарада голови й містоголови з п-ні Любою Волинець, культ. освітньою референткою і Світляною Луцькою, членкою Ред. Колегії. Темою була праця над Біографічним словником української жінки англ. мовою, що вже започаткована.

Дня 18. грудня 1971 р. відбулось у Філядельфії засідання Екзекутиви США. У ньому взяли участь усі члени за винятком п-ні Ольги Муссаковської, фін. референтки, яка була перешкоджена. Темою наради були організаційні справи і зв'язки США.

Коли в Вашій місцевості немає Відділу США, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1972

Послухайте, діти!

Якраз напередодні 15 Конвенції СУА (травень 1971) заходами 82 Відділу СУА на Бронксі вийшла платівка для дітей під назвою „Послухайте, діти“. Припускаємо, що немало членок, які мають діти, не тільки бачили її, але й прослухали. Не збираємося подавати рецензію на саму платівку, це зробили і, певно, що зроблять фахівці. Ми хочемо познайомити наших читачок із самим задумом і труднощами переведення його в життя. Тож розмова наша відбудеться з ініціаторкою цього задуму п-і Іванною Клим, секретаркою 82 Відділу.

— Чи не могли б ви, п-ні Іванко, розказати нам „історію“ платівки, що є першою в нашій організації?

— У 1965 р. Централь СУА перебрала ділянку дошкільного виховання, і в пресі появились згадки про брак виховних посібників. У мене зродилась думка видати платівку для малят. Свій проект я подала на засіданні Управи 82 Відділу в 1969 р. Найбільше зрозуміння виявила тодішня голова Мирослава Савчак, яка вповні піддержала мою ініціативу. Ми згуртували коло себе кілька ентузіасток і постановили задумане перевести в життя. З цією метою створено видавничу комісію, до якої, крім мене, увійшли ще М. Савчак і Надія Попель.

— Звичайно одиниці й ентузіастки в кожній організації несуть тягар праці, але ваш проект вимагав до того ще багато грошей. Як ви з тим собі порадили?

— Фінансові справи в нашому Відділі в цей час були дуже несприятливі, тому Видавнича Комісія звернулася з проханням до членок Відділу про безвідсоткову позику. При цьому мушу підкреслити жертвенність наших членок, бо у короткий час ми зібрали понад одну тисячу дол. на покриття перших коштів видання.

— Як бачу, удалося вам, ентузіасткам, розворушити ваше членство, і приєднати до свого проєк-

ту. А тепер розкажіть про дальші заходи.

— Першим нашим завданням було укласти програму. Для цього запросили ми до співпраці письменниць Лесю Храпливу і Діму, педагогів Галину Мирошніченко, правительку Музичного Садочка, і Ольгу Качмарську. При доборі матеріалу багато допоміг нам ред. „Веселки“ Володимир Барагура. За проєктом Л. Храпливої, яка є автором монтажу, програму платівки можна б назвати „Один день у житті дитинки“, від її ранішньої молитви до вечірного сну при колисковій пісні. Ми хотіли, щоб виконавцями програми були переважно діти. Управителька Муз. Садочку, невтомна Г. Мирошніченко, підготувала дитячий ансамбль, що виконує пісні, уривки з дит. опер та вірші. З дорослих участь у програмі беруть Л. Храплива, Діма, піяністка Євгенія Чапельська і співачка Ізабелла Фоменко. Обкладинку запроектувала Ніна Мудрик-Мриц.

— Де ж робили ви свої проби і хто виконував технічну роботу?

— Проби відбувалися в Муз. Садочку Г. Мирошніченко. Діти — артисти не завжди і не всі могли бути на пробах, — а саме це було одною з головних причин, що наша праця розтягнулась майже на два роки. Підготовану програму нагнали ми в українській студії „Муза“. По доволі складній і довгій праці, 16 травня 1971 р. на „христинах“ платівки наше членство і громадянство привітали появу „нашої дитинки“ з ентузіазмом і вдячністю.

— Якщо це не виробничий секрет, то ж хотіла б довідатися, який був наклад видання і скільки це коштувало?

— Наклад платівки був біля двох тисяч. Кошти були непередбачено великі, і тому ми не могли віддати платівки до крамниць, які жадали великої знижки. По ентузіязмі у зв'язку з проведенням у життя нашої ідеї ми взялися до прозаїчної роботи — продажу

Обгортка платівки „Послухайте, діти“ видання 82 Відд. СУА в Бронксі, Н. Й. UNWLA Branch 82 in The Bronx, N. Y. published a record with songs and poetry for Ukrainians children.

платівки. Ми сподівалися зрозуміння і співпраці Відділів, та це не сталося. З нашої власної Округи, відгукнулось на нашу листовну пропозицію тільки 5 Відділів.

— Наш Відділ завжди ставив виховну ділянку на першому місці. Доказом того є „Юний гурток книголюбів“, що його засновано в самих початках існування нашого Відділу. Ми сподіємось, що на шляху нашого нового виховного посібника в найближчому часі з'явиться на виховній сторінці „Нашого Життя“, належний відгомін виховної референтури при Гол. Управі.

— Пані Іванко, з власного досвіду хотіла б я дати вам деякі висновки. Ваш почин був новістю в нашій організації і до нього треба було членство трохи підготувати. У нас ще немає виробленої традиції, щоб Відділи займались розпродажжю видань інших Відділів. На це треба певного зусилля і часу. Правда, треба сказати, що видавнича діяльність Відділів зростає і це позитивне явище.

— Отже Ваша платівка — це перша ластівка. Думаю, що за пів року ви продали її дуже багато, як на нашій несприятливій обставині. Будьте терпеливі! Ваш задум напевне буде оцінений виховною референтурою і членством СУА. Ваш вклад — дуже позитивний і вже має і буде мати успіх. Ви повинні бути горді з його виконання!

Наталія Чапленко

РІЗДВЯНИЙ ДАР

Наше членство зрозуміло потребу розбудови нашого журналу. Пожертви на Різдвяний дар напливають, як від Відділів, так і від членок. Ми щиро вдячні за те. Не хотілось би зменшувати об'єму журналу чи даліше видавати подвійні числа. А коли не створимо запасного фонду журналу, тоді така конечність настане перед нами.

Тому жертвуймо на запасовий фонд „Нашого Життя“! До 50-ліття нашої організації сподіємось придбати 50,000 дол. Тільки в такий спосіб зможемо забезпечити журналові розвиток і бюджетову рівновагу. Інакше він не буде розвиватись, а може й занепасти. А це було б великою загрозою для розвитку нашої організації!

Нижче подаємо список Відділів, що зложили свої пожертви в грудні 1971 і січні 1972 рр. Пожертви членок подаємо окремо.

Окр. Рада СУА в Нью Йорку	25.00	51 Відділ СУА, Милвокі	25.00
Олександра Кіршак, голова		Марія Пискір, голова	
1 Відділ СУА, Нью Йорк, з на- годи свого ювілею	50.00	Членки 59 Відділу СУА, Балти- мор, збірка	116.00
Ольга Сливка, голова		Валя Снігура, скарбник	
Членки 1 Відд. СУА, Нью Йорк, збірка, список подамо пізніше	73.00	74 Відділ СУА, Шикаго	25.00
5 Відділ СУА, Дітройт	25.00	Міра Мацюрак, секретарка	
Павлина Будзол, голова		79 Відділ СУА, Бостон	25.00
10 Відділ СУА, Філядельфія	50.00	Наталія Миколаєвич, секр.	
Олімпія Гайдучок, голова		86 Відділ СУА, Ньюарк	100.00
12 Відділ СУА, Клівленд	100.00	Лариса Пенцак, голова	
Дарія Дреwnицька, скарбник		88 Відділ СУА, Філядельфія	25.00
13 Відділ СУА, Честер	10.00	Олександра Палько, голова	
Ярослава Кобрин, голова		93 Відділ СУА, Гартфорд	30.00
22 Відділ СУА, Шикаго	25.00	Анна Любинська, голова	
Анна Білинська, голова		98 Відділ СУА, Філядельфія	50.00
28 Відділ СУА, Ньюарк	100.00	Патриція Савчак, голова	
Стефанія Карапінка, голова		101 Відділ СУА, Шикаго	25.00
41 Відділ СУА, Філядельфія	10.00	Марія Гриневич, голова	
Марія Ганіна, голова		108 Відділ СУА, Нью Гейвен	25.00
49 Відділ СУА, Бофало	25.00	Валентина Ширай, секретарка	
Марія Паньків, голова		Гурток Кноголюбів, Філяд.	10.00
		Марія Харина, голова	

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу голови Окружної Ради СУА бл. п. Марії Когутяк, жертвуємо 25 дол. на Різдвяний Дар Нашого Життя, а шановній родині й Окружній Раді складаємо вислови глибокого співчуття.

Окружна Рада СУА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Когутяк складаємо 15 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі, а шановній родині висловлюємо співчуття

9 Відділ СУА ім. кн. Ольги Бінгемтон, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Когутяк, невіджалуваної голови Окр. Ради в Ютіці, складаємо 25 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа і членки 49 Відділу СУА ім. Ольги Басараб у Бофало

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашої членки бл. п. Анни Сиротюк складаємо 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

43 Відділ ім. Олени Пчілки у Філядельфії

ЩИРЕ СПІВЧУТТЯ висловлюємо цією дорогою своїй дорогій Голові Марії Матвійків із приводу смерті її батька Василя Гусара, а замість квітів складаємо 10 дол. на будівельний фонд церкви св. О. Миколая у Вілмінгтоні.

Членки 54 Відділу СУА ім. 500 Героїнь у Вілмінгтоні

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу недавно померлої матері наших членок О. Богай і С. Василюк бл. п. Анни Завадівської складають 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа і членки 63 Відділу СУА ім. Людмилі Старинької-Черняхівської в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Когутяк складаємо 25 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа 47 Відділу СУА ім. О. Теліги в Рочестері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Володимира Рибачука, батька нашої членки п-ні Зені Никифорук, складаємо 5 дол. на Фонд П'ятсот

64 Відділ СУА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олександри Беймук, секретарки нашого Відділу, складаємо 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

75 Відділ СУА, Денвер, Колорадо Л. Глушко, І. Кальба, М. Биковська

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Е. Ковальської складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

93 Відділ СУА ім. Олени Степанів Гартфорд, Конн.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Катерини Яким, матері нашої членки Анни Швайлик складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

100 Відділ СУА в Картереті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Якова, батька п-ні Галини Стеців, голови нашого Відділу, складаємо 20 дол. на Фонд Мати й Дитина, як стипендію для українських дівчат, а родині висловлюємо наше щире співчуття

Управа 107 Відділу СУА Сан Хозе, Каліфорнія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Когутяк, голови Окружної Ради Округи Рочестеру, складає 10 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Гурток Книголюбів ім. Олени Залізник у Рочестері

В ПАМ'ЯТЬ дорогої сестри Марії Сідорської складаю 20 дол. на Музей Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Надія Касянчук, Трой

В ПАМ'ЯТЬ бл. п. Анни Сиротюк складають 15 дол. на пресовий фонд Н. Ж. і родині висловлюють щире співчуття

Л. Л. Стадниченки, Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу домовину товаришки із шкільних літ бл. п. Оксани з Тишкевичів Бемко складаю 5 дол. на Фонд Бабусі

Галина Машак, Флінт

НАШІ СВІТЛИЧКИ

БД

Українські Дошкільні Дні

У днях 22-24 жовтня 1971 р. у приміщенні Дому СУА відбулися заходом і за почином Осередку Дошкільня ЗСА Українські Дошкільні Дні. Потребу такої імпрези відчувалося дуже — для підсумування праці на тому відтинку, для створення однородної суцільної системи дошкільного виховання, для оформлення дитячих світличок у постійні виховні установи.

Багата програма: виставка дитячої літератури, виставка посібників, світлин із праці й імпрез деяких дитячих світличок — доповіді „Українська книжка“ проф. Мацькова, показ абетки історії України мистців Л. Полтави і М. Паладія і доповідь психолога д-ра Е. Новосада „Психічний розвиток дошкільної дитини“, дали не тільки перегляд праць і зайняли світличок, але також відповіли заінтересованим матерям, — як до дітей підійти, як їх розуміти, що дати їм читати, та як їх провадити, щоб і у нас не створювався дуже актуальний нині розрив поколінь (generation gap), бо тільки в тягlostі поколінь, у передаванні позитивних ідей батьками своїм дітям, є сила і живучість народу.

Дошкільні Дні доказали, що українські світлички перестають вже бути тільки одноразовими тижневими зустрічами дітей. Це вже виховні установи, що в програмі щораз більше присвячують часу інтелектуальному розвитку дитини. Учительки запізнаються із новими вимогами ведення дошкільних установ, та примінують це у своїй праці. Спільно переведена лекція учительками: Синейко, Бойчук, Головчак і Левицької вказала не тільки координацію праці поодиноких жіночих організацій, але й доказала, що всі вони свідомі завдання світлички, є обізнані з новими методами праці, та дбають про національне й інтелектуальне виховання відданих їм дітей. Розповідь А. Смеречинської „Як провадити гутірку у світличці“ була вмілим доповненням цілості денної програми.

В дискусії по переведеній лекції обговорювано нові методи навчання і їх примінення у наших світличках, бо українські світлички крім того, що мають дитину приготувати до школи, мають ще одну і то дуже важну місію — через уживання рідної мови, молитви й пісні, передати українській дитині підставу української духовости, що з нею дитина має йти в життя серед різноетнічного оточення.

Українські Дошкільні Дні — це вдала зустріч учительок і працівників дошкільного виховання. Осередку Дошкільня це доказ, що вчительки бажають на спільних зустрічах, конференціях ділитись новими надбаннями, та передавати добутий досвід — працювати спільно над вихованням української дитини.

Щире спасибі Централі СУА за безкоштовне віддання приміщення і паням, що трудилися над прохарчуванням учасників цієї першої у нас і так потрібної імпрези.

Олена Климичин

МЕТОДА МОНТЕССОРІ

Молоді матері ставлять до світлички вимоги. Вони хотіли б, щоб українська світличка була вивінувана так, як американська, щоб вона розвивала дитину інтелектуально, приготувала її до школи. Тут може й причина, що батьки дітей у дошкільному віці відносно мало заінтересовані в організуванні українських світличок. Багато з них посилає своїх діточок до американських садків у переконанні, що це українство, що його дає українська світличка, вони дадуть дитині самі вдома.

Це велика помилка! Ніколи не можна домашнім вихованням заступити виховної установи. Батьки кладуть підстави, а школа разом при співпраці з батьками виховує дитину. Вимоги батьків одначе мусять бути узгоджені. Тому на сходинах батьків слід разом з учителькою переговорювати всі проблеми, пов'язані з ве-

денням світлички. Ще краще було б уладжувати в осередках, де є більше як одна світличка, спільні зустрічі батьків і вчительок, що ведуть світлички. Передискутувати нові напрямні й їх уводити в програми наших світличок.

На Дошкільних Днях, що відбулися у Філядельфії в жовтні м. р., обговорено цю проблему. Батьки висловлювали думку за впровадженням методи М. Монтессорі до наших світличок. Метода ця не нова. Вона була вживана в Європі і в Україні. Її в цілості в наших світличках застосувати не можна. Та радимо нашим учителькам із нею ближче познайомитись, та що корисне — випробувати в наших світличках. Думаю про час вільних зайнять, час розповіді, чи пісні, що додані до іграшок Монтессорі, розвивають дитину інтелектуально. О. К.

НОВИНКИ

Дякуємо дуже п-ні Анастазії Смеречинській за виготовлення чергової лекції для Дитячих Світличок „Різдво“. Це вже одинадцята в програмі її укладу.

Вже уложені й приготовані до друку лекції для Світличок, які вчать діточок, що не знають української мови. Тепер є готових п'ять лекцій: 1. Познайомлення з дітьми, 2. Звуки, 3. Великдень, 4. Вода, 5. Краски. Їх уложила п-ні Віра Андрушків, що вела таку Світличку в Дітройті в рр. 1970-71. Щира подяка їй за це! Методу навчання мови оперла авторка на методі Берліца і на сучасній зорово-слуховій методі. Методу пізнання окремих ділянок знання оперла на деяких засобах М. Монтессорі. В пляні дальші лекції.

З ініціативи пп. Миколаевич і Турко зорганізовано в Бостоні при 79 Відділі СУА Дитячу Світличку. Її ведуть Таня й Андрій Витвицькі. Докладають усіх старань, щоб Світличка була якнайкраще поставлена. Для інформації батьків видають неперіодичний обіжник. Це дуже гарний і, віримо, корисний у наслідках почин. Поручаємо видавати такі обіжники Окружним Радам СУА, що на їх терені більше, як одна Світличка. Це скріпить дуже співпрацю і заінтересування батьків. Вітаємо нову, вже 24-ту Світличку СУА, а її керівникам бажаємо великих успіхів.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА СУА

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

З великим сумом ділимося вісткою з усім членством СУА, що 16 жовтня 1971 р. відійшла у вічність наша довголітня членка **бл. п. Олена Цегельська**. Походила з Зах. України, і довгі роки вчителювала в с. Закомар'я, пов. Золочів. Там же стала писати оповідання для дівчорі і видала кілька збірок. Прибула з чоловіком **бл. п. Євгеном Цегельським** у 1952 р. до Америки, а по яко-

Бл. п. Олена Цегельська

The late Olena Cehelska was a member of UNWLA Branch 10 in Philadelphia, Pa.

мусь часі включилася в члени нашого Відділу. Була товариською вдачі і тому всі членки її полюбили. Як письменниця співпрацювала з дитячою сторінкою в журналах „Наше Життя“ і дитячим журналом „Веселка“. Щоб підтримати її літературні замилювання наш Відділ влаштував їй Літературний Вечір і провів збірковою акцією на видання її твору „На провесні“, що появилася в 1969 р.

По смерті чоловіка Євгена **бл. п. Олена Цегельська** перенеслася з нашої дільниці і вже тоді рідше бувала на сходинах нашого Відділу. Одначе вдержувала листовий і телефонічний контакт навіть тоді, коли замешкала у Захисті СС. Служебниця. Раділа дуже, коли наш Відділ доложив своїх старань коло видання чер-

гової збірки, що, на жаль, не появилася. Членки нашого Відділу відвідували її також у піклувальному Домі СС. Служебниця у Лендсдейл, де вона закінчила своє багате, трудолюбиве життя. Похорон відбувся 25 жовтня з церкви св. Миколая, якої парохіянькою була.

Над домовиною попросили її — редакторка Н. Ж. Лідія Бурачинська, містоглова Окр. Ради Наталія Лопатинська і членка Управи нашого Відділу і щира її опікунка Іванна Гентош. Членки Відділу провели Покійну в останню дорогу.

Управа 10 Відділу СУА
ім. Лесі Українки

ДІТРОЙТ, МИШ.

Ділимося сумною вісткою з усім членством СУА, що 6 вересня 1971 р. померла в Україні (Львівський район) моя старша сестра **бл. п. Анна Гейко** з роду Гнатюків. Була відданою членкою Союзу Українок в рр. 1929—39 і пе-

Бл. п. Анна Гейко

Anna Heuko died recently in Ukraine.

редплачувала жіночі часописи „Жіночу Долю“ і „Українку“, що в тому часі виходили. Була примірною господинюю на своєму 16-морговому господарстві і доброю матір'ю для своїх синів, що їх виховала в патріотичному дусі.

У її похороні взяло участь усе село. Співав сільський жіночий хор, відбувся тричі обхід довкруги церкви, але сама свята церквця стоїть замкнена.

Полишила у смутку чоловіка, двох синів, брата, сестру в Україні і двох сестер в Америці.

У глибокій жалобі молимо Творця Небесного, щоб сестру нашу Анну прийняв у своє царство, а рідна українська земля нехай їй буде легкою!

Анастасія і Йосип Біловуси

**

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 20 серпня 1971 р. упокоїлася наша активна членка **бл. п. Марія Кудла** родом із Єзуполя, пов. Станиславів. Приїхала вона до Канади до свого батька Миколи Шиндака у 1923 р. Скоро вийшла заміж за Івана Кудлу з Пенсильвенії, звідки молода пара по кількох роках переїхала до Дітройту.

Бл. п. Марія Кудла була членкою нашого Відділу довгі роки і все брала участь у починах Відділу. Членки нашого Відділу взяли участь у похоронних відправах із прапорами. Від СУА попросила Покійну голова Катерина Кобаса.

Покійна полишила у смутку сина Івана, дочок Ольгу й Катерину, 12 внуків, сестру Анну в Торонті, сестру Михайлину в Дітройті і брата в Бендені, Канада.

Управа 26 Відділу СУА

**

БРУКЛИН, Н. Й.

З жалем повідомляємо все членство СУА, що 23 жовтня 1971 р. померла членка нашого Відділу **бл. п. Марія Юрочко**. Народилася 12 березня 1897 р. в Лесківцях, пов. Терембовля в Зах. Україні. До Америки приїхала у 1913 р. і рік після приїзду вийшла заміж. Повдовіла у 1942 р. Полишила у глибокому смутку сина Василя і сина Михайла з невісткою Оленою і 4-ох внуків.

Дня 7 листопада 1971 р. відійшла у вічність членка нашого Відділу **бл. п. Анастасія Дім**. Походила з Мостів Великих в Зах. Україні. До Америки приїхала в 1910 р., а в 1913 р. вийшла заміж. Десять лт пізніше повдовіла і важко працювала, щоб виховати своїх дітей. Полишила у смутку двох синів, одну дочку, 9 внуків і 3 правнуки.

В часі похоронних обрядів обох покійних членок — наші членки стояли коло домовини зі світлом і жалобними лентами.

Управа 21 Відділу СУА

Вісті з Централі

У нашій організаційній праці велику вагу має зв'язок Відділів між собою, Округною Радою й Головною Управою. Така комунікація добре налагоджена між Відділами, що охоплені Округною Радою. Але не в усіх місцевостях це є можливе. Маємо Відділи „далекого віддалення“, що виконують велику організаційну й громадську працю, але через велику віддачу від Централі й Округних Рад лише звітами й листами контактують з цілістю нашої організації. А такі хочеться не раз обмінятися думками і зачерпнути з досвіду! В тій цілі Конвенція встановила окремий пост містоголови, що повинна опікуватись Відділами, неохопленими Округними Радами.

Оцим звертаюся до Відділів із проханням — допомогти мені виконати це завдання. З усіми потребами й сумнівами звертайтеся до мене листовно чи телефонічно. В міру своїх спроможностей буду Вас підтримувати в праці матеріалами й вказівками, а також допомагати в труднощах. Ми певні, що добра комунікація спричиниться у великій мірі до кращого налагодження всіх справ і дасть більше задоволення, що його приносить свідомість близькості й спільноти.

Софія Крупка

1351 N. Latrobe Ave.
Chicago, IL 60651

В 1972 році припадає 250-ліття з дня народження Григорія Сковороди, українського філософа. Хоч його ім'я відоме майже всім українцям, проте мало хто знайомлений ближче з його філософічними й літературними творами.

Своїм життєвим прикладом, своєю наукою, Григорій Сковорода мав великий вплив на українське громадянство. В різних часах української історії, а головню в часах денационалізації й занепаду, до Сковороди звертались за прикладом, за порадою, за натхненням.

Щоб наше членство познайомилося ближче з творчістю й життям Григорія Сковороди, пересилаємо статті про його життя, його філософію та статтю про історичні часи, в яких він

жив. По змозі вишлемо теж дещо з його творчості, те, що було переложене на сучасну українську літературну мову.

Любов Волинець

Найвищий час позбутися поняття, що тільки торговельні й адміністративні одиниці роблять бюджети. Перед нами новий рік і тому Управи повинні не тільки виготовити бюджети для Відділів, але також заохотити всіх членок до бюджетування родинних витратів. Це під цю пору дуже важлива справа, тому приділім їй належну увагу, а переконаємося, яку велику користь можна тим досягнути.

В кожній місцевості живуть старші особи з різних околиць України. Вони добре пам'ятають рідний побут і це слід використати. Для історії української кухні нам бракує приписів поодиноких околиць. Це легко можуть зробити господарські референтки Окр. Рад чи Відділів. Спільно з реф. сусп. опіки влаштувати зустріч для таких осіб і по короткій програмі з поодинокими особами записати стравописи буденних і святкових днів, та приписи із зазначенням околиці й часу (перед і по 1-шій світ. війні).

Ірина Кашубинська

Попри моральну підтримку старших у ЗСА, нам треба більше уваги присвятити матеріальній допомозі старшим віком поза межами ЗСА. Придбання фондів на допомогу тим, що перебувають у старечих домах та на „Фонд Бабусі“, повинно бути поставлене нарівні з іншими акціями, що провадяться в наших громадах. Не можна всеціло присвятитися одній справі, рівночасно занедбуючи другу, в цьому випадку допомогу старшим.

Хай зворушливі слова прохання допомоги старших віком в Європі не залишаться без відгуку з боку української спільноти в ЗСА: „...Вам, мабуть, добре відомо, які є обставини в старечих будинках та ще для чужинців“, або: „Маємо надію, що звернете увагу на наше прохання. В минулому ми теж працювали для рідного краю і його народу: вчителювали, були в українському війську, а декому з нас довелося зазнати концтаборів“.

Такі прохання не можемо поминати мовчанкою. Наші заклики мусять дійти до відома і до сердець тих, що їм доля дозволила жити в кращих матеріальних умовах. Референтки Суспільної Опіки в усіх Відділах СУА повинні придбати спонзорів для фінансування цієї допомоги серед ширших кругів громадянства.

Т. Савицька

Ще раз пригадуємо всім Відділам СУА, що реченець податкового зізнання — 15 травня 1972 р. Однак Відділи мусять виготовити звіти вже в скорішому реченні, себто до 15-го квітня 1972 р. і переслати їх до своїх Округних Рад. Округні Ради СУА, що є відповідальні за звітність Відділів, ці звіти переглянуть, зберуть разом і перед 15 травня 1972 р. перешлють до Податкового Уряду у Філадельфії на таку адресу:

Internal Revenue Service
11601 Roosevelt Blvd.
Philadelphia, Pa. 19155

Відділи СУА, що не є охоплені Округними Радами, перешлють свої податкові зізнання до їх опікунки п-ні Софії Крупки на вище подану адресу, а вона дальше спрямує їх до Податкового Уряду.

О. Муссаковська

ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СКВУ

У днях 28—30 січня 1972 р. відбулася в Нью Йорку Сесія Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ). Українське жіноцтво є репрезентоване в СКВУ через Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Тому, що п-ні Олена Лотоцька, голова СФУЖО, є тепер на відпустці, то її заступала на Сесії СКВУ перша містоголова в ЗСА, п-ні Лідія Бурачинська, голова СУА.

Про перебіг нарад Сесії докладно звітувала щоденна преса. На іншому місці подаємо короткий огляд нарад Світової Координаційної Ради Жіночих Організацій (СКОРАЖО). Тут порушуємо дуже болючу сторінку наших взаємин, а саме нашої вкладки до СКВУ, що разом із вкладками інших організацій повинна дати фінансову підставу для дії Секретаріату. До тепер лиш мала частина Відділів зложила свій даток на ту ціль. Пригадуємо всім Відділам цей обов'язок. Ми повинні підтримати працю нашої світової централі, що репрезентує нас перед світом.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Блянки Бачинської, що померла у Мюнхені, складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Марта Григоріїв, Торонто

У ПАМ'ЯТЬ незабутньої членки 63 Відділу СУА бл. п. Ярослави Сахно-Когут складаю замість квітів 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Леонтина Галяженко, Дітройт

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ незабутньої бл. п. Ірини Оксани Дурбак складаю 5 дол. на Фонд Мати й Дитина. Нехай пам'ять про неї якнайдовше залишить між нами.

Марія Голуб, Каламазу

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу моєї єдиної сестри Наді, її донечки Сяні й чоловіка Миколи Мостовичів у четверту річницю їх смерті складаю 20 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Віра Зобнів, Торонто

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу моєї дорогої приятельки бл. п. Катерини Головки складаю 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Стефанія Жуковська, Реґо Парк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої бл. п. Марії Когутяк складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Ірина Левицька, Елизабет

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-р Домни Гупало-Ясінчук, лікарки, що повнила санітарну службу в УГА, складаю 5 дол. на Фонд П'ятсот

Лідія Бурачинська

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу моєї дорогої приятельки бл. п. Марії Когутяк складаю 15 дол. на Різдвяний Дар Нашого Життя

Осипа Грабовенська,
Філядельфія

У ПАМ'ЯТЬ бл. п. вуйка Івана Гади складаю 4 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Дарія Нагніт, Савтгемптон

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Анни Парфанович складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Марія Турко, Кембрідж

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Когутяк складаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж. і родині висловлюю співчуття

д-р Євгена Єржківська
Сиракузи

Дві зустрічі жінок у Буенос Айресі

I.

В рамках Шевченківських Святкувань із нагоди відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в Буенос Айрес, Союз Українок Аргентини влаштував дня 1-го грудня 1971 р. зустріч делегаток і гостей, які прибули до соняшної Аргентини на це небуденне торжество.

Зустріч відкрила і привітала гостей голова СУ Аргентини, д-р Л. Макаруха-Іваницька, передаючи провід Зустрічі інж. О. Бандурі, секретарці СУА, яка представила гостей і просила представниць жіночих організацій до слова.

Привітання для Союзянок склали: п-ні О. Горачук з Бразилії від СФУЖО, інж. Л. Вертипорох з Торонта від українського жіноцтва об'єднаного в КУК, М. Солонинка від ОЖ ЛВУ, С. Стецько від ЦК АБН, М. Квітківська від Укр. Золотого Хреста, М. Харина від СУА і Фінансової Комісії СФУЖО на Америку, М. Бек з Дітройту й О. Мороз, колишня мешканка Аргентини і член-співосновник СУ Аргентини.

Аргентинські Союзянки гостили присутніх холодженими напитками й солодким, а на спомин Зустрічі обдарували гостей відзнаками СУА, виданими з нагоди Шевченківських Святкувань.

Годиться підкреслити оригінальний задум Управи СУА в Буенос Айрес, яка влаштувала при багатолюдній вулиці у вітринах великих крамниць столиці виставку народної творчости. Там звертали на себе увагу не тільки своїх, але й чужих українські народні вироби: килими, вишивки, кераміка, різьба й інкрустація в дереві, а навіть манекіни, вбрані в стилеві гуцульські строї.

Одну з вітрин крамниць прикрашували великий портрет жінки, кисти відомого, вже померлого, мистця-малювача Бориса Крюкова, його монографія та декілька цікавих експонатів народного мистецтва.

За оригінальне влаштування такої мистецької виставки в програмі Тижня Української Культури, належиться СУ Аргентини окреме признание.

Окрім того треба згадати виставку зразків стилевих українських вишивок, що їх привезли пані з Торонто. Ці вишивки виконала п-ні Люба Луцька для мандрівної виставки СФУЖО.

II.

З Просвітянками, членами Жіночої Секції при „Просвіті“ в Буенос Айрес, делегатки й гості зустрілися 3-го грудня 1971 р. в їх просторій і привітній домовці, в домі Централі „Просвіти“, де при гарно накритих столах приготовано для всіх учасників смачну перекуску.

Приємно було спостерігати, що заля була вщерть виповнена не тільки самим жіноцтвом, але й їхніми чоловіками й молоддю.

Делегаток і гостей привітала голова Жіночої Секції п-ні Вербицька та передала провід програми Зустрічі паням: Ганні Середяк, культурно-освітній референтці та секретарці цієї ж Секції, Галині Шафвал.

Перебираючи провід Зустрічі п-ні Г. Середяк виголосила слово, в якому поінформувала учасників Зустрічі про культурно-освітню працю й успіхи Жіночої Секції ім. Ольги Басараб, що діє при Центральній „Просвіті“ в Буенос Айрес.

„Сьогоднішня Зустріч — казала п-і Середяк — матиме неабияке значення для нас усіх, для наших дітей і молоді, бо вона зміцнить почуття сили в нашій мандрівці до рідних берегів і залишиться гарним виховним спомином для наших дітей“. Закінчуючи своє слово, п-ні Г. Середяк передала щирий привіт від Просвітянок для усіх жіночих організацій, які були заступлені своїми делегатками на цій дружній зустрічі.

Після цього вступного слова представлено делегаток і гостей, які зайняли місця за головним столом та суспільних діячок на залі.

Привіти склали наступні пані: М. Бек із Дітройту, інж. Л. Вертипорох із Торонта — від українського жіноцтва об'єднаного в КУК, М. Харина — від Союзу Українок Америки й Фінансової Комісії СФУЖО на Америку, колишні поселенці в Аргентині, п-ні О. Мороз і д-р Р. Мороз, який репрезентував Українське Лікарське Т-во Півн. Америки. Між іншими визначними гістьми на залі були дві членки СУ Америки п-ні К. Антипів з Ютіки й А. Макух із Бофало.

Дуже цікава програмова доповідь голови ОЖ ЛВУ, п-ні М. Солонинки з Торонта та зворушливе до глибини душі слово п-ні Я. Стецько, члена ЦК АБН, яке гості раз-у-раз переривали

оплесками, закінчили першу частину Зустрічі.

З великою насолодою приявні прослухали Октет Жіночої Секції з Віжа Аделіна, який виступив у стилізованих строях Городенщини та проспівав декілька патріотичних пісень, за що присутні нагородили їх бурхливими оплесками.

Три стильові строї, що їх привезено з Торонта, моделювали із справжньою грацією молоденькі просвітянки: гуцульський — І. Полоз, лемківський — І. Березька і полтавський — Н. Крайник. Строї пояснювала учителька п-ні Винницька. Зовсім полонила гостей рецитація вірша „Україно“, що його на прощання відтворила дуже талановита декляматорка п-ні Н. Крайник.

На милу згадку цієї зустрічі просвітянки обдарували гостей квітами, прапорцями і відзнаками, виданими з нагоди відзначення 100-ліття „Провсвяти“.

На закінчення спонтанно відспівано „Ще не вмерла“ і „Не пора“.

Теплий, родинний настрій, ввічливі просвітянки, що приймали гостей із щирою гостинністю, притаманною українській жінці, залишить незабутнє враження в усіх учасників зустрічі.

Марія Харина

НОВА ОКРУЖНА РАДА СУА

Заходи коло створення нової Окр. Ради в стейті Коннектикат увійшли в нову стадію. Дня 6 лютого 1972 р. відбулася Конференція представниць Відділів тієї околиці в Нью Гейвені. Через несприятливу погоду були заступлені тільки два Відділи — 66 із Нью Гейвену і 93 із Гартфорду. Представниці Централі пп. Лідія Бурачинська, голова й Іванна Рожанковська, заступниці, познайомили присутніх із дотичними уступами статуту і потребою створення Окр. Ради. У висліді обговорення створено Ініціативний Комітет, до якого увійшли — п-ні А. Любинська, голова, п-ні Н. Павлюк, заступниці, п-ні І. Остап'юк, секретарка, й усі голови Відділів майбутньої Округи.

До нової Округної Ради буде належати 7 Відділів. Окрім згаданих двох, ще є: 25 у Потакеті, Р. Ай., 73 у Бріджпорті, Конн., 79 у Бостоні, Масс., 106 у Гартфорді, Конн., і 108 у Нью Гейвені, Конн.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1972

ВІТАЄМО!

Через подвійні числа журналу в 1971 р. не могли ми привітати всіх додатково зголошених членок наших Округ. У міжчасі наспіли зголошення нових членок. Хоч спізнено, проте з радістю вітаємо їх у наших рядах!

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

54 ВІДДІЛ СУА, ВІЛМІНГТОН:
Ірина Куницька

ОКРУГА НЬЮАРКУ:

61 ВІДДІЛ СУА, ВИПАНИ:
Надія Загайкевич
Катерина Марусин
Ольга Петров
Віра Старух

86 ВІДДІЛ СУА, НЬЮАРК:
Неоніля Герус
Віра Мазяр
Галина Стецура

92 ВІДДІЛ СУА, МЕНВІЛ:
Марія Гарвіст
Анна Захарко
Ліна Ясіновська

ОКРУГА ДІТРОЙТУ:

23 ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ:
Анна Копець
Софія Микитенюк

ОКРУГА ШИКАГО:

110 ВІДДІЛ СУА, МІННЕАПОЛІС:
Юлія Анастас
Надія Дорошак
Ірина Ілміт
Ірма Корсунська
Роксана Крамарчук
Володимира Крамарчук
Марія Луців
Уляна Луцик
Анна Миррі
Івет Павлишин
Уля Степчук
Ждана Човган

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

Стипендійний Фонд ім. Марії Когутяк

Дня 20 січня ц. р. провели ми в останню дорогу нашу улюблену голову бл. п. Марію Когутяк. З великим жалем прощала її вся українська громада, а з глибоким смутком відчула цю втрату ціла наша Округа. Покійна була відданаю і жертвенною Союзнякою, яка вкладала в нашу організацію найкращі прикмети свого ума і серця. Впродовж 11 років вона вміло і дбайливо провадила нашу Округу і стала для нас зразком громадської провідниці.

На доказ великої пошани для пам'яті Покійної, Відділи і членство нашої Округи постановили дивинути їй живий пам'ятник у формі постійної стипендії для незаможних українських студенток у Бразилії. До цього приєднались пожертвами замість квітів на могилу — приятелі й знайомі Покійної. Фонд є відкритий для дальших пожертв.

Світлина й життєпис Покійної підуть разом із стипендією до студенток, що виховані в українському дусі. А постать Марії Когутяк буде для них зразком жінки-громадянки, дружини й матері, що хоч передчасно померла, але вповні сповнила свій обов'язок перед українським народом.

ОКРУЖНА РАДА СУА В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ зложили на Стип. Фонд ім. Марії Когутяк:
Окр. Рада СУА в Рочестері \$25.00
Окр. Рада СУА в Ньюарку 25.00
68 Відділ СУА, Сиракюзи 25.00

По 25 дол. зложили: Людмила і д-р Олег Волянські, Марія і д-р Володимир Пасічняка, Софія і д-р Ярослав Рожанковські, д-р Богдан Гарбовський, Ютіка.

По 20 дол.: Олена і Лев Коккодинські, Йонкерс, Наталія і о. Йосип Лукешевич, Ютіка.

По 15 дол.: Володимира і Володимир Велички, Ютіка, д-р Теодозія і Зеновій Савицькі, Ютіка.

По 10 дол.: Софія Годованець, Марія і Стефанія Залігач, Рочестер, Ірина Запаранюк, Ютіка, Анна Капітан і Марія Крамарчук, Рочестер, Дося Кушнір, Вотервліт, Ніна Сосяк, Коговз, Люба Ярмач, Ютіка, Марія і Мирон Кузьми, Сиракюзи, Фаліна й інж. Роман Войтовичі, Сиракюзи, Дарія і Корнило Когутяки, Монреал, Володимира і Роман Яцків, Ютіка, Стефанія й Іван Чорні, Ютіка.

По 5 дол.: Мирослава і Василь Притули, Бінгемтон, Оленка Гердан, Ютіка, Софія Онуфрик, Довер, Марія Боднарчук, Ютіка.

РІЧНІ ЗБОРИ

ДІТРОИТ, МИШ.

Річні збори 23 Відділу СУА
ім. Ольги Басараб

Дата: 21 листопада 1971 р.

Збори відкрила голова Ксеня Пейлер молитвою СУА і привітала орг. референтку Гол. Управи А. Вокер.

Протокол із попередніх зборів прочитала голова.

Президія: пп. Анастасія Королишин — голова, Марія Ясінська — секр.

Звіти зложили пп.: К. Пейлер, голова, М. Ясінська, заступниця, К. Микитюк, секретар, Е. Кахній, касієрка і референтки — М. Сівак, фінансова, А. Королишин, пресова, К. Квасніцька і М. Ясінська, сусп. опіки, І. Козаченко, К. Квасніцька і М. Швальчук, організаційні.

За Контр. Комісію пп.: Т. Новак і М. Ясінська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 9 ширших сходин, є членом УККА, бере участь у всіх починах Окр. Ради і підтримує взаємини з місцевими громадськими й церковними організаціями. Дві делегатки і 10 членок-гостей взяли участь у Конвенції СУА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував зустріч Нового Року. В програмі прочитано вірші М. Ясінської. Влаштовано пропам'ятні сходини патронки Відділу з рефератом і деклямаціями. Влаштовано також сходини з нагоди століття народин Лесі Українки.

в) Фінансова: В червні уладжено пікнік, що пройшов із великим успіхом, а в жовтні „бінго“, що дає фінансову підставу Відділові.

До нової Управи ввійшли пані — Марія Ясінська, голова, Ірина Козаченко і Павліна Батрин, заступниці, Катерина Микитюк, секретарка, Євдокія Кахній, касієрка, Марія Слупецька, заступниця, Марія Сівак, фін. секретарка. Референтки пп.: Анастасія Королишин пресова, Катерина Квасніцька й Анна Медвідь сусп. опіки, Катерина Квасніцька, Марія Швальчук і Ірина Козаченко кореспонденційні.

Контр. Комісія пп.: Татяна Новик і Варварка Теско.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Річні збори 24 Відділу СУА

Дата: 2 січня 1972 р.

Збори відкрила голова Леся Когут молитвою. Тут згадала покійну голову Катрусю Соснецьку, що вела працю до квітня.

Президія зборів: Ірина Левицька — голова, Катря Кернична — секретар.

Протокол із попередніх зборів прочитала п-ні Юлія Полянська.

Звіти Управи зложили: Леся Когут, голова, Юлія Полянська, секретарка, Ольга Левчик, касієрка і референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 70 членок, у тому 3 нові. Ширші сходини відбуваються кожного місяця, крім цього були 3 засідання Управи.

в) Сусп. опіки: Вислано до Польщі 30 дол. готівкою і 5 пачок. Такі висилки вимагають багато праці й витривалости. На Школу Українознавства зложено 10 дол. Відвідувано хворих дуже сумлінно.

г) Господарська: Пп. Анна Федун і А. Кобасовська підготовляли дуже смачні перекуски.

До нової Управи ввійшли пані — Ірина Левицька, голова, Катруся Шперун і Анна Гнатюк, заступниці, Юлія Полянська, секретарка, Оля Левчик, касієрка. Референтками стали пані — Леся Костела культ.-освітньою, Марія Хитра сусп. опіки, Катря Кернична пресовою укр. мовою, Ольга Левчик англ. мовою, Галина Пухта, Анна Федун і А. Кобасовська господарськими.

Збори закрила нововибрана голова, дякуючи за довір'я. Тоді попросила всіх членок приходити точно на сходини.

Катря Кернична
пресова референтка

ПЕРТ АМБОЯ, Н. ДЖ.

Річні Збори 67 Відділу СУА

Дата: 16 січня 1972 р.

Збори відкрила голова п-ні Анна Баралецька молитвою.

Президія: п-ні Ковалюк, голова, п-ні Стек, секретарка.

Протокол із попередніх зборів прочитала п-ні Стек, секретарка.

НАШІ ПОБАЖАННЯ

Нашій пресовій референтці п-ні Параскевії Когут, що перейшла недавно тому складну операцію, складаємо побажання дійти до повного здоров'я. Ми раді, що п-ні Когут уже видужала й далі працює для добра нашого Відділу. Під Божою опікою та за добрими лікарськими порадами вона напевне цілком видужає! Замість окремих побажань складаємо 5 дол. на сиріт.

Управа 7 Відділу СУА
ім. Лесі Українки
Акрон, Огайо

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 20 членок. Відбув 5 ширших сходин, одне засідання Управи, є членом УККА, вислав делегатку на XV Конвенцію СУА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Андріївський Вечір з обідом, розвагами й доповіддю про звичаї силами самих членок. Провів 4 рази печення хліба, великодніх пасок і різдвяних колачів. Членки ходили колядувати.

в) Суспільна опіка: Гроші з коляди призначено на допомоги — 60 дол. місцевій потребуєчій людині й 50 дол. на Церкву в Потребі. Членки відвідували хворих із подарунками.

г) Виховна: Подаровано бонд у сумі 25 дол. для найкращої учениці укр. мови в місцевій парох. школі та 10 дол. для іншого учня в тій же школі.

г) Зв'язки: Спільно з іншими організаціями уфундовано до місцевої бібліотеки англ. мовну Енциклопедію Українознавства.

д) Господарська: На сходинах були смачні перекуски.

Контр. Комісія ствердила, що книги знаходяться в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії.

До нової Управи ввійшли пані — Анна Баралецька, голова, Євдокія Маринович, заступниця, Франя Стек, секретарка, Анастасія Ковалюк, касієрка. Референтками стали пані — Марія ДеОлівера організаційною, Марія Гелета сусп. опіки, Катерина Тимків і Текля Базилевич господарськими.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Єва Прус, Пелагія Запотічна й Катерина Баляк.

А. Баралецька, голова
Ф. Стек, секретарка

• ХРОЩІКА •

Округа Нью Йорк

Золотий ювілей 1 Відділу СУА. Для підготовки цього свята створено комітет під проводом енергійної п-ні Лесі Гой. Намічено плян у двох напрямках — видання ювілейної книги і завершення ювілею святочним бенкетом, що мав відбутися 4 грудня 1971 р. Над виготовленням книги працювали — пп. Оля Сливка, Леся Гой та Михайлина Баран і це видання описало перебіг праці Відділу за 50 років.

Дня 4 грудня м. р. рано була відправлена Служба Божа в наміренні членства, а в 5-й год. по полудні того ж дня в залі Нар. Дому відбувся коктейль із закусками. Рівночасно публіка могла оглядати архівну виставку Відділу, що її влаштувала п-ні Наталія Хоманчук.

Святочний бенкет відкрила п-ні Леся Гой, а молитву провів парох церкви св. Юра о. д-р Гавліч. Цей початок доповнило святочне внесення вінка, сплетеного з колосків пшениці і пільних квітів. П-ні Катерина Папуга вручила його почесній голові п-ні Катерині Пелешок, а та передала його діючій голові п-ні Олі Сливці. Вінок уміщено на стіні під емблемою СУА. Далше госп. референтки пп. Розалія й Євдокія Кріль привезли на залю 5-поверховий ювілейний торт.

Після промов голови О. Сливки, почесної голови Катерини Пелешок, що вказали на важливість річниць й пройдений шлях 1 Відділу — ведуча (п-ні Л. Гой) представила гостей президіяльного стола. Привіти від Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого, Президента Р. Ніксона, губ. Н. Рокефеллера, мейора Н. Ліндзі, Олени Звичайної і молодечих організацій Пласту і СУМА публіка прийняла гучними оплесками.

Слідували промови о. пароха д-ра Гавліча, голови Об'єданого К-ту Р. Гуглевича, представника ЗУАДК-у п. Пізнака, голови Окр. Ради О. Кіршак і голови СУА Л. Бурачинської. На спілі привіти від ряду Відділів СУА й організацій. П-ні Кіршак вручила керамічну тарілку з емблемою СУА, дар Відділів Округи, а виконання Слави Геруляк, а п-ні Бурачинська відбитку ікони св. Ольги виконання

Галини Мазепи, як дар від Централі СУА.

У мистецькій частині програми взяли участь пластунки, а саме — Оксана Гаврилук деклямація, Лариса Магун сольоспів і гурток бандуристок під проводом Віри Семущак. Веселій настрій викликав відомий гуморист Іван Керницький своїм фейлетоном про жіночий „рух визволення“. Бенкет закінчено молитвою.

Заля і столи були гарно прикрашені заходами і мистецьким хистом пп. Патри і Шуль. Про смачний харч і напитки подбали п-во Сливки. Обслуга працювала справно і це все також причинилося до гарного настрою імпрези. **Марія Мотиль**

вів кілька років у СССР під час другої світової війни, як кореспондент.

П-ні І. Рожанковська обговорила „The Forest, My Friend“. Її авторкою є молода жидівка *Donia Rosen*, жертва німецько-нацистського переслідування.

У другій частині вечора госп. референтки пп. Марія Карпевич і Люба Раковська демонстрували страви й печиво, виконане окремими членками. З приписами можна було познайомитись. Достосовану до показу гумореску власного укладу прочитала п-ні Олена Гентши.

XV. Виставка Жіночої Творчости. Дня 31 жовтня 1971 р. 64 Відділ СУА влаштував у залах Літ.-Мист. Клубу чергову жіночу образотворчу виставку. Відкрила її голова Марія Савчак, організуванням виставки займалася секретарка Марія Ржепечька, а ми-

Із XV. Образотворчої Жіночої Виставки в Нью Йорку:
Ніна Раковська: Квіти, олія
From the XVth Art Exhibit of UNWLA Branch 64 in New York:
Nina Rakovskis: Flowers, oil

Обговорення чужинецьких книжок з українською тематикою. Дня 23-го жовтня відбувся черговий вечір 64 Відділу із циклю „Чужинці про нас“.

П-ні Анна Алиськевич обговорила книжку „The Kitchen Madonna“ авторства англійської письменниці *Rumer Godder*, відомої з писань для дітей старшого віку.

Книжка вже була обговорена в нашому журналі.

П-ні Галина Гошовська обговорила книжку „The Time of the Assassin“, авторства *Godfrey Blunden*, австралійця, що живе в Нью Йорку. Він про-

стецьки оформила її разом із каталогом Ярослава Геруляк, мист. референтка Окр. Ради СУА.

Цього року вперше встановлено з нагоди виставки Жюрі в складі мистців Я. Гніздовського, З. Онишкевича й П. Холодного. Признано по три нагороди: з олії, акварелі й графіки.

На закінчення виставки професор історії мистецтва Оксана Безручко-Шавес виголосила доповідь „Взаємовідношення між музикою й мистецтвом“, демонструючи це прозірками праць великих малярів і музичними творами славних композиторів.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

Наші членки зберігають у своїх сховках цінні пам'ятки й предмети нар. мистецтва. В останньому часі пожертвували:

П-ні Олена Коровицька з Філядельфії старовинну сорочку з Полісся, вишиту перетиканням. До неї три разки намиста — червоних справжніх коралів. Усе це закуплене в 1942 році в Луцьку.

Жіночу блузку, вишиту вирізуванням. Виконала її Наталія Тарасюк у 30-тих рр.

П-ні Зеня Черник із Філядельфії — писанку, виліплєну з тюремного хліба і прикрашену орнаментом із соломки. Писанку віднайшла Ірина Костик, коли в келіях тюрми Бригідок пошукувала за слідами своїх рідних.

Виставка самодіяльної творчості молоді відбулась заходами того ж Відділу вже як 5-та з черги. Відкриття довершила 17 жовтня п-ні Марія Даниш, вих. референтка в залах Літ. Мист. Клубу. Маляр Богдан Титла у своєму слові вказав на потребу свідного, спонтанного вияву молоді в мистецькій праці. У виставці взяло участь 47 молодих талантів із 200 експонатами.

Цього року вперше роздано книжкові нагороди учасникам виставки, що їх вирізило Жюрі в складі пп. Ярослави Геруляк, Марії Шероцької й Богдана Титли. В програмі відкриття була ще й мистецька частина — деклямації й музично-вокальні виступи молоді.

На виставці показано малярські й графічні праці, кераміку, мозаїку, дереворізи, лінорити, предмети з плястеліни, паперу й сукна, вишиванки. Були також тривимірні експонати з соломи й дерева. **М. Барагура**

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

З діяльності 71 Відділу СУА. Кожного року весною наш Відділ улаштовує передвеликодній базар, щоб придбати фонди для своєї праці. У вересні м. р. Відділ мав український кіоск на Міжмар. Фестивалі заходами п-ні Л. Бервєцької, імпр. реф. й інших членок. Осінньою порою Відділ улаштував забаву у великій залі Нар. Дому, яка вже стала традиційною в нашій місцевості. Це є нагода для зустрічі не тільки членок із громадою, але й для молоді із старшими. Дня 11 грудня 1971 р. відбувся дуже вдалий Андріївський Вечір п. н. „Андрію, Андрію, конопці сію...“ Його від-

крила ведуча Д. Кравченюк, а доповідь на тему Андріївських звичаїв відчитала голова Євгенія Рубчак-Сенсен. Гарне враження на всіх зробив куток залі, прибраний по-мистецьки килимами й рушниками, де посередині пишалася „Калита“. Слідувала сценка „Модерний Андрій“ пера Наталі Чапленко у виконанні панянок Ліди Гаврилюк і Ірки Шеремети. Три пісні відспівали дівчата із СУМА й Пласту. Останньою точкою програми було ворожіння у виконанні п-ні П. Шеремети й дівчат Ірки і Петрусі Шеремети, Марти Цьолко, Нусі Vox і Наталки Штомпель, дочок наших Союзянок. У веселому настрою засіли всі до Андріївської вечері, що її приготували членки під проводом п-ні Анни Vox, госп. реф. У Різдвяному часі імпрезова референтка Л. Бервєцька допомогла українським студенткам гайскулу св. Домініка, де вчать її дочки, влаштувати українську кімнату і Свят-Вечірній стіл. Відвідувачі оглядали це з подивом. За влаштування цієї хати наші студентки, вже друге, тут народжене покоління, дістали першу нагороду.

Пресова референтка

КЕРГОНКСОН, Н. ЙІ.

Кампанія за приєднання членок була в 89 Відділі СУА проведена згідно з інструкціями Централі. Деякі пані обіцяли вписатися в члени. Ширші сходи відбуваються щомісяця, але деяким членкам треба доволі далеко доїздити. Тому, що не маємо домівок, сходи відбуваються в помешканнях членок. Часом користуємо з гостинності Союзівки.

Наші імпрези. Традиційно влаштовуємо День Подяки, Різдвяну Профору й Свячене, а для шкільних дітей свято св. Миколая, ялинку й гостину на початок і на закінчення шк. року. На ширших сходинах відзначили ми 100-річчя з дня народження Лесі Українки й Василя Стефаника. Виголошено доповіді про життя й творчість згаданих письменників і прочитано деякі їхні твори. Восени відбувся пікнік на вільному повітрі з доброю участю гостей, не зважаючи на хмарну погоду. Завдяки п-ву Старухам, що вміло zorganizували розвагову частину для дітей, розвеселилися не тільки діти, але й дорослі. Майже на всіх імпрезах влаштовуємо виграш. Це буває якась вишивана чи керамічна річ, чи хоч би пляшка коняку або торт. Гості радо купують льоси.

З нагоди XVI Конвенції СУА, що відбулася на Союзівці, наш Відділ вітав прибулих делегаток коктейлем 20 травня перед офіційним відкриттям Конвенції. Всі наші членки доложили старань, щоб ця зустріч дала змогу приявним запізнатися й обмінятися думками в гостинній атмосфері.

Дитяча Світличка Відділу є під факховим проводом п-ні А. Старух. Її праця ускладнена тим, що частина дітей (усіх є 10) слабо володіє укр. мовою. Відділ опікується також курсом українознавства, що його провадить місцева парохія.

З рамени сусп. опіки відвідувано хворих українців у шпиталі. Наш Відділ пожертвував 50 дол. Дружині Першої Допомоги при найближчому шпиталі в Елленвіл. Студентка дентистки в Курітібі, Бразилія, одержала від нас стипендію 150 дол. На Укр. Церкву в Потребі Відділ пожертвував 50 дол. і таку саму суму на Церкву-Пам'ятник у Бавнд Бруку. В Різдвяному часі вислано харчову пачку — наш гостинець для науковців у Сарселі. Почувши, що всі грошові пожертви йдуть там на видання ЕУ, ми хотіли зготовити малу радість самим науковцям. **Дарія Горняткевич**

Округа Ньюарк

НЮАРК, Н. ДЖ.

Вечір у пам'ять Василя Стефаника. Дня 13 листопада 1971 р. заходами 86 Відділу СУА відбувся цей вечір при участі сина письменника Юрія, ред. Богдана Кравцева і письменника Миколи Понеділка. Його відкрила голова Відділу Лариса Пенцак. Слідували спогади-доповіді, що дали слухачам чимало цікавого.

Ред. Б. Кравців у своїй доповіді „В. Стефанік і його сини — рідні й прибрані“ (див. „Свобода“ ч. 225, 1971) згадав про двох синів письменника в Україні, Семена і Кирила. Обидва дбають про творчу спадщину їх батька, наскільки на це дозволяє режим. Третій син Юрій вибрав вигнання, щоб у своїх писаннях передати правду про свого батька й їх рід. Прибраним сином В. Стефаника ред. Б. Кравців уважає Юрія Морачевського, сина польського вченого Вацлава й українки-лікарки Софії з Окуневських. Листування Ю. Морачевського з В. Стефаніком має літературну вартість. Ю. Морачевський — правник і лінгвіст — був ще пое-

том і дослідником творчості В. Стефаніка.

Микола Понеділок розказав у своєму ліричному спогаді, як він познайомився з творами В. Стефаніка. Його теж зачислив Б. Кравців до прибраних синів письменника, про що свідчить дружба з сином письменника, Юрієм.

Центром уваги на вечорі був син письменника Юрій. Він — літературознавець, оборонець батькової спадщини, біограф і редактор його творів. Його спомин п. н. „Мій батько“ (див. „Свобода“ ч. 238, 1971) присутні прийняли з теплом і увагою. Він говорив не про письменника, а про батька й людину, найближчу до нього. Закінчив він читанням оповідання „Марія“ з зазначенням тих місць, що в советських виданнях викреслюються. Тож він у вільному світі покликаний викривати фальшування творів свого батька.

Вечір мав численну публіку. Прибули письменники і громадські діячі, прийшли ті, що знали особисто письменника чи його синів, врешті ті, що знали тільки його твори. Всі бажали бути на такому вечорі, щоб у такій духовій атмосфері їх краще зрозуміти. Організація цього цікавого вечора — це безперечна заслуга молодих Союзянок. **Наталія Чапленко**

Округа Шикаго

Листопадова забава. Дня 13 листопада 1971 р. відбулася перша листопадова забава 101 Відділу США п. н. „Привіт зимі“. Заходами нашої членки Христі Таран заля була удекорована білими, срібними й голубими сніжинками. Забаву відкрила голова Марійка Гриневич. При звуках оркестри й домашньому буфеті у заряді Слави Верещаки гості весело провели вечір.

Св. Миколай завітав до нас 19 грудня. З допомогою ангелика він роздав подарунки дітям членок 101 Відділу США. По роздачі діти й батьки розглядали іграшки й смакували складаний буфет і каву.

Пресова референтка

Округа Філадельфія

ВАШІНГТОН, Д. К.

Свято Матері й Дитяча Вишивана Забава відбулася 9 травня 1971 р. Імпреза проходила під гаслом „Любим Гуцульщину“. З великою дбайливі-

Дитяча Світличка 78 Відділу США у Вашингтоні:

У першому ряді зліва: Таня Прибила, Лариса Ломацька, Юрко Забіяка, Ліда Бігун, Маркіян Гаврилюк, Лариса Білоус. — У другому ряді зліва: Данко Ісса, Наталка Царик, Данило Базарко, Тетяна Ставнича, Юрій Терлецький, Христина Лев, Христофор Сербин. — Неприсутні: Оксана Будна, Христина Кінг, Дося Пацлавська, Оксана Лев. — У третьому ряді: Ірина Ставнича, вих. референтка і Ліда Білоус, учителька.

Day Center for children of UNWLA Branch 78 in Washington, D. C.

стю матері дітей це підготували й заля аж мінилася від кольорових стрій малих гуцулят.

У програмі Свята окрім дітей Світлички взяли участь також мол. класи школи українознавства і рій новачок „Метелики“. Першою точкою була спільна молитва „Сині дзвіночки“, що її діти виконали разом. Потім п-ні Л. Яросевич, містогорова, коротким словом привітала гостей. Слідували дальші точки. Учень Ю. Колос відспівав пісню „Рушничок“, учні першої класи відтанцювали гопак (пров. п-ні О. Масник), гуцулята із Світлички виступили у хороводі „У горах Карпатах“ (пров. п-ні С. Дячок, при супроводі п-ни І. Ясінської), учні другої класи відспівали мелодійну коломийку (пров. п-ні О. Курилас). Слідували танок козачок у виконанні К. і Т. Масників, Д. Грохоцької і Ю. Колоса та деклямація вірша „Три Матусі“ (К. Масник). Підготовна клася відограла сценку пера п-ні Г. Були, їх учительки, а діти із Світлички закінчили програму деклямацією „Для мамі“.

Після програми була смачна перекуска для дітей і дорослих. Слідували гри і забави.

Слід підкреслити вклад праці п-ні А. Гаврилюк, голови, що була в тому часі й садівничкою. Програмою проводила п-ні І. Ставнича, вих. референтка, а перекуску при допомозі других пань зладила п-ні Б. Гелета, госп. референтка.

Участь у Фестивалях. У днях 22—23 травня 1971 р. наш Відділ міг виступити в програмі Нар. Фестивалю. Підготова до Свята Матері пригодила, бо діти із Світлички під опікою пп. Білоус, Дячок і Ставничої могли вивести танки в своїх гуцульських строях. Пп. З. Луцька і Д. Пелех зібрали й уложили гарну виставку народнього мистецтва. П-ні Пелех теж провела показ писання писанок. **Мабуть**, найбільший успіх мав столик із печивом, що його з допомогою Союзянок зладила госп. референтка. Столик був під зарядом пп. Скасків і Кормелюк та втішався великою популярністю. В музичній програмі дорослих виступала також місцева група бандуристів під керівництвом д-ра І. Масника.

Дня 24 червня діти із Світлички й Школи Українознавства мали нагоду виступити на Міжнар. Фестивалі в

УКРАЇНСЬКИЙ КЛЮБ У СТЕЙТІ ВАШІНГТОН

Дня 27 вересня 1971 р. в домі п-ва Клосів (Вікторія Клос є членкою 16 Відділу США в Сетлі) зійшлись представники української громади того західного стейту. По довшій дискусії постановлено оснувати Український Клуб. Його завданням є влаштувати покази української культури для місцевої американської публіки. На чолі Клубу станув п. Володимир Клос, а секретаркою стала п-ні Ілейн Остін, відома з показів писання писанок у тій околиці.

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Знов можемо подати вістку про подарунок нашого журналу старшим самітнім жінкам в Європі. Наше Життя є для них лучником з українським жіноцтвом у ЗСА.

В останньому часі уфундували передплати Н. Ж.:

П-ні Стефанія Жуковська з Реґо Парку (від 1963 р.), п-ні Ольга Целевич, Нью Йорк (від 1966 р.), п-ні Іза Боярська, Гагенсак (від 1971 р.). Вперше уфундували передплати — пп. Олена Блавацька з Балтимору, Віра Левицька з Філадельфії, С. Рекшинська з Нью Йорку, Стефанія Ортинська із Скрантону, Христя Сенік із Філадельфії. Щире Спасибі!

Домі для старших вояків. Діти (К. і Т. Масник, Д. Громоцька і Ю. Колос) повторили танки, виконані на Святі Матері.

Передсвяточний Базар. Перед Великоднем 1971 р. Відділ улаштував Базар заходами пп. Гелети, Кормелюк і Скасків. Можна було замовити й купити печиво, картки, писанки й дитячу літературу.

Пресова референтка

З наших країн

ДЕНВЕР, КОЛО.

Мистецька виставка 75 Відділу США. Ця виставка об'єднала образотворчих мистців, як також любителів мистецтва, що мають збірки картин, історичні пам'ятки і вироби нар. мистецтва. Взяло в ній участь 27 осіб. На перше місце висунулися образи покійного мистця Іллі Шульги (власність родини Завадович-Сластіон). Свої твори виставили інж. Юрій Сластіон, співачка Євгенія Мозгова, Ждана Федущак і Галина Кочержук. Із збірки п. Петра Олексієнка виставле-

но прапори, медалі, відзнаки, хрести і світлинки. П-ні Клавдія Кропив'янська виставила зразки старовинного церковного гапту, що вона виконала на зразок музейних експонатів, як рівнож кераміку її роботи. Іншого типу вишивки (низинка, яворівка) виставили пп. Анна Чайківська й Івалія Оришин. Інж. Галина Сластіон і п-ні Ольга Хадай могли показати полтавський і київський народні строї. Дальшими експонатами були — дереворізьба, надіслана недавно тому з Коломиї (п-ні Марія Фіглюс), кераміка з Києва і козацький старовинний пояс (п-ні Софія Галунь).

Вшанування Лесі Українки. Наш Відділ спільно з 226 Відділом УНСоюзу влаштував цей вечір 28 лютого 1971 р. Доповідь н. т. „Безсмертність Лесі Українки“ виголосила інж. Галина Сластіон, а місцевий сенатор Джов Шумейкер у своїй промові покликався на ідеали нашої поетки. Співачка Євгенія Мозгова відспівала чотири пісні до слів Лесі Українки. П-ні Варвара Завадович, що в короткому часі вивчила українську мову і гру на бандурі, відспівала „Встає хмара з-за лиману“, а потім дує із чоловіком інж. Олегом Завадовичем. Декламації виголосили пп. Христина Колтунюк і Маруся Олексюк. Група дівчат відспівала при супроводі гітар „Гетьте думи“ і „Гей, гей“. Гимном закінчено цю імпрезу.

Вшанування проф. Вол. Кубійовича. З нагоди приїзду гол. редактора ЕУ Відділ улаштував чайний вечір у честь особливого гостя і зложив побажання в його 70-річчя. Окрім того Відділ провів грошову збірку на Осередок НТШ в Сарселі.

Стефанія Левченко

САН ХОЗЕ, КАЛІФ.

Вишивані Вечерниці 107 Відділу США ім. Лесі Українки. Цей незабутній вечір відбувся 12 червня 1971 р. в Клубі Редвуд Ситі, звідкіля простелився чудовий вид на освітлені місто й залив Сан Франціско. Під час танців лунав чарівний голос п-ні Віри Шавлач, яка співала українські пісні. Врешті Жюрі в складі — пп. Ольга Лукач, Ярослава Оренчук і Раїса Сластін — по довгій і трудній нараді признало 4 нагороди за найгарніші взори, застосовані на сукнях. Перша припала п-ні Стефанії Меркело, друга п-ні Вірі Шавлач, третя п-ні Галіні Маренін, а четверта п-ні Вірі Зубрицькій. Стилево вишиті сукні мали також пп. Роксана Дацій і Оксана Сидорак.

Українські вишивки захоплювали своєю красою не тільки українців, але й присутніх американців.

Успіх Вечерниць дав заохоту до такої ж імпрези й на другий рік. Треба висловити подяку всім членкам і гостям, що дали змогу показати на Вишиваних Вечерницях це наше багатство.

Галина Маренін, секретарка

Із дописів Відділів

ЗГАДКА ПРО КИЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

Кілька років тому Окружна Рада США в Дітроїті запланувала ряд імпрез під назвою „Мандрівка землями України“. 56 Відділ США ім. Л. Старицької-Черняхівської влаштував уже три такі імпрези, а саме: „Гуцульський“, „Київський“ та „Бойківський“ вечорі.

У дописі про „Бойківський вечір“, поміщені у Н. Ж. за січень 1971 р., була згадка й про „Київський вечір“: „...про Бойківщину говорили бойки, вони ж були дорадниками до танків, пісень, одягу, вистави — все мало запашний кольорит Бойківщини. І власне — це було чудово! Приємно вражаючий контраст до Київського вечора, на якому ми не почули взагалі мови Київщини“...

„Київський вечір“ підготовляв комітет, у склад якого входили всі активні членки 56 Відділу, що походять із Києва чи Київщини. Вони склали програму, обговорювали всіх можливих учасників імпрези, а особливо старанно добирали доповідача, їхній вибір упав на о. Ол. Биковця, і не помилилися. Мало є доповідачів, що зуміли б у 20-хвилинній доповіді охопити всю історію Києва від найдавніших часів, а також змалювати його роль у релігійному й культурному житті українського народу. Доповіді, звичайно, втомлюють слухачів. Про доповідь о. прот. Биковця висловлювалися навпаки — „слухали б і слухали“. Усі були зачаровані і змістом, і красою літературної мови...

Крім „Привіту з України“ — вітаня хлібом-сіллю на чудових українських рушниках — виступ танцювальної групи під мистецьким керівництвом п-ні І. Драгінди-Кульчицької, весільної пари з дружбою, світлою та свахою, показу одягу — у мистецькій частині взяли участь члени Капелі Бандуристів ім. Шевченка: тріо бандуристів — пп. Іван (Докінчення на стор. 32)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ДРУГЕ

СКОРАЖО

При Секретаріаті Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) існують Комісії і Світові Коорд. Ради. Комісії створено для окремих завдань, а Світові Коорд. Ради тоді, коли ділянки праці були вже розроблені в поодиноких країнах поселення і для них створились Краєві Коорд. Ради. Так сталося з ділянкою виховною і суспільної опіки і так оформили себе жіночі організації при СКВУ.

Світову Коорд. Раду Жін. Організацій (СКОРАЖО) засновано в 1968 р. у Канаді, бо в тому часі там приміщувався Секретаріат СКВУ. З хвилиною переходу Секретаріату до ЗСА — сюди перейшла також СКОРАЖО. За рр. 1970/71 ішли заходи по-новому оформити СКОРАЖО. Працю мали тепер вести місцеві жіночі організації з кореспонденційною участю тих, що знаходяться в інших країнах поселення.

Дня 29 січня 1972 р. з нагоди Пленарної Сесії Секретаріату СКВУ у Нью-Йорку, відбула свої наради також Світова Координаційна Рада Жіночих Організацій. Зійшлися представниці українських жіночих організацій у ЗСА, щоб переглянути звіт і устійнити дальші можливості співпраці.

Головною темою нарад був засяг праці СКОРАЖО. Членом Секретаріату СКВУ є СФУЖО і нашою представницею там є — п-ні Олена Лотоцька, голова. Для більш успішної дії створено СКОРАЖО, щоб охопити кожну, навіть найменшу жіночу організацію. Завдання СКОРАЖО є в першу чергу координаційні.

Світова Коорд. Рада опрацювала свої резолюції, що увійшли до резолюцій Секретаріату. Там приділено увагу найбільш засягові праці і актуальним завданням, що їх проголосила Управа СФУЖО. А це — протести й маніфестації

Розпалімо полум'я

Заметемо вогнем любови межі,
Перейдемо у брід бурхливі води,
Щоб взяти повно все, що нам належить,
І злитись знову зі своїм народом.

О. Теліга

В лютому 1072 р. минає 30 років від часу трагічної смерті Олени Теліги, розстріляної тодішнім жорстоким окупантом України, гітлерівським Гестапо, в Києві 1942 р.

Ясною зорею просіяла ця патріотка, борець за волю України, талановита поетка, людина великого серця і високої культури, — засіяла зорею і — згасла під сальною пострілів ворога, — ворога людяности, свободи і самого життя.

Олена Теліга є для нас символом тих усіх, — а ім'я їм Легіон, — що свідомо, з повним розумінням справи поклали життя своє молоде за волю і долю України.

Незмінним „кредо“ Олени Теліги було, — жити для свого народу, давати йому твори найвищої мистецької вартости, — або ж згинути, та не здатись ворогові.

Олені Телігі, так як і її Мужеві Михайлові Телізі і многим іншим, судилась передчасно смерть, та смерть ця була не у відступі, не в утечі від ударів; це була героїчна смерть, а героїзм живий; він зберігає первні життя і невмирущости і передає їх немов естафету грядущим поколінням.

Тлінні останки Олени Теліги, як і всієї споєної з нею духово групи молодих творчих інтелектуалів,

в користь переслідуваних в Україні і увага для справ виховних і української родини.

спочивають у зловісної памяти Бариному Яру в Києві. Тож зупинімсь у поклоні і застанові перед цією могилою героїв непоборних і виявім глибоку відданість їхнім ідеалам.

Так, закликаючи тепер все наше громадянство гідно вшанувати пам'ять нашої героїні — Олени Теліги в 30-ту річницю її смерті, — ми вказуємо зі зворушенням і з гордістю на ряди нових борців, що прийняли на себе передану їм естафету боротьби за волю, за правду, за життя свого народу. Тож підтримаймо всеціло переслідуваних, репресованих, арештованих в Україні, розпалім полум'я любови до нашої Батьківщини у серцях дітей наших і молоді, щоб було кому передати і нами донесену сюди естафету боротьби за свободу.

Нехай же не буде ні одного більшого осередку нашого поселення у вільному світі, яке б не вшанувало пам'яті Олени Теліги.

**Світова Федерація
Українських Жіночих
Організацій**

БІБЛІОГРАФІЯ КНИЖОК ПРО УКРАЇНУ

Дискусія на тему засоблення американських бібліотек у книжки про Україну виявила актуальність цієї проблеми. Для підтримки цієї справи п-ні Люба Волинець, культурно-освітня референтка США, зладила список англомовних книжок про Україну. Окремо впорядковані тут книжки з ділянки літератури, мистецтва й театру, а окремо видання з історії, політики, релігії й педагогіки. Список обіймає в цілому біля 70 видань. Його розіслано Окружним Радам США, одначе на бажання можуть дістати й інші жіночі організації.

П-ні Уляна Андрущенко

Mrs. Ulana Andrushenko, Board member of the Ukrainian Women's Organization in Great Britain, was helpful in organizing a Folk Art Museum there.

ЗНАВЕЦЬ НАР. МИСТЕЦТВА

Небагато в нас знавців народнього мистецтва на еміграції. Тим більше треба цінити їх діло — оте замилювання і знання, що його передають молодшим.

До цих знавців належить п-ні Уляна Андрущенко в Лестері, Англія. Вона з покоління, що включилося в наші визвольні змагання. Тому її життя було бурхливе, як багатьох жінок її віку на центральних землях України.

Народилася на хуторі в околицях Запоріжжя в 1898 р. Дитинство провела купаючись у хвилях Дніпра в селі Капулівка, де була близько Запорозька Січ. І там уже 7-літньою дитиною приглядалась до розкопок, що їх проводив проф. Дмитро Яворницький, відомий етнограф. Із того часу залишилось у неї зацікавлення старовиною. Початкову школу закінчила в селі, а гімназію у 1917 р. в Запоріжжі. Розпочала університетські студії в Катеринославі та молодечий запал не оперся покликіві тодішнього часу: треба було проводити українізацію школи в селі, а вчителів не було... Стихія революції зробила своє, а военний буревій кидав нею скрізь. У 1922 р. вийшла заміж. Вступила знов до Інституту, але арешт чоловіка перешкодив дальшим студіям. Працювати теж довго не могла на одному місці. Однак по великих заходах закінчила мовно-літературний факультет і стала вчителювати. У 1941 р. дали їй дозвіл покинути школу і затвердили аспірантом при Психологічному Кабінеті Криворізь-

кого Інституту. Та вже вибухла німецько-советська війна і розпочалась велика мандрівка. Врешті поселилася в Англії, де відпрацювала 10 років на фабриці килимів.

Все життя Уляна Андрущенко цікавилася вишивками. Підставу до того придбала в рідному селі, а потім доповнила це, мандруючи по Галічині. Ставши членкою Організації Українських Жінок Англії вона поставила собі за завдання створити збірку зразкових вишивок при ОУЖ. Вкоротці збірка перетворилася на Музей Нар. Мистецтва. Він був приміщений у Лондоні й Лестері, а тепер дістав спеціальне приміщення в Домі СУБ-у в Менчестері. Його святочне відкриття відбулося 10 жовтня 1971 р.

П-ні Андрущенко є довголітньою мистецькою референткою Гол. Управи ОУЖ. Окрім музейної збірки вона влаштувала ряд виставок і показів нар. мистецтва та виголосила чимало доповідей на ту тему. Увага й зрозуміння нар. мистецтва в українській громаді Великобританії є у великій мірі її заслугою.

ЗАГ. ЗБОРИ ЖІН. ОРГАНІЗАЦІЇ В БРАЗИЛІЇ

Дня 26 вересня 1971 р. відбувся дворічний з'їзд Укр. Жін. Організації в Курітібі. Із звіту Гол. Управи довідуємось про розгалужену працю організації. Влаштовано жалобні сходи-ни в пам'ять Олени Залізняк, академію в пошану кн. Ольги, Т. Шевченка й Лесі Українки, традиційні Вишивані Вечерниці і Баль Весни. Для дітвори й молоді УЖО провадить школу українознавства й дитячу світличку. Влаштовано ряд дитячих імпрез. Одягові пакунки, що наспіли з Канади, ЗСА й Австралії розділено на місці і в колоніях. Приділено допомогу студентіві. УЖО є членом Комітету Виховання і Сусп. Опіки, заснованім у 1970 р. в Курітібі.

До нової Управи ввійшли пані — Євгенія Бовкаловська-Мазепа, голова, Ада Хома й Елзіра Мартінс, заступниці, Ольга Горачук, Марія Кирилович-Волошин, секретарки, Ольга Костінь, Емілія Сабатович, скарбнички. Референтками стали пані — Раїса Кавалерідзе, Емілія Квасниція і Гілярія Кучма культ.-освітніми, Емілія Костінь, Стефанія Тадра-Бастос і Анастасія Климчук імпрезовими, Ольга Горачук, Галя Федусенко, Марія Бовкаловська, Анна Мазепа і Текля Рав-

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

З сумом повідомляємо все зорганізоване жіноцтво, що 9 листопада 1971 року відійшла у вічність бл. п.

ІВАННА ПЕТРІВ.

Покійна була уродженкою Львова, де закінчила в 1911 р. учительську семінарію. Вчителювала в Чорнушовичах і Гаях коло Львова, а потім у львівській школі ім. Шашкевича й ім. Ленартовича. Від 1945 до 1954 рр. проживала в захисті в Бельгії і стала там співосновницею Об'єднання Українських Жінок і першою його містоголовою. Нав'язала контакт із виховною референтурою СФУЖО і на замовлення виконала посібник „Гутірки з матір'ю“. Заходами Науково-Освітнього Т-ва в Бельгії появилася її книжка „За душу дитини“. Коли в 1954 р. переселилася до Канади, стала членкою Ліги Укр. Католик. Жінок у Торонто й увійшла до Єпархіяльної Управи ЛУКЖ. У 1956-58 рр. була діючою містоголовою Крайової Управи ЛУКЖ. На Конгресі ЛУКЖ у 1968 році обрано її почесною членкою. В 1959 р. стала головою Вих. Комісії СФУЖО в Канаді, а в 1963 р. обняла виховну референтуру в Управі СФУЖО. На цьому пості пробула до 1968 року, внісши у працю СФУЖО — як новий почин — створення вакаційних півосель. Працювала успішно пером. Ще в Бельгії вела сторінку „Жіночий Шлях“, а в часописі „Голос Христа Чоловіколюбця“ сторінку для дітей. Від 1955 р. до 1969 р. була редакторкою „Сторінки ЛУКЖ“ у тижневику „Наша Мета“.

З жалем провело її членство ЛУКЖ в останню дорогу, де від Управи СФУЖО попрощала Покійну п-ні Євгенія Янківська, реф. сусп. опіки.

УПРАВА СФУЖО

лик сусп. опіки. Вільні члени пані — Анна Купіцька, Марія Палуджишин, Катерина Башин. Контр. Комісія — пп. Амелія Данилюк, Стефанія Геттер і Тетяна Башин.

Лесі Українки ДУХ ПОЛУМ'Я

Ціна 5.00 дол.

Замовляти в Централі СУА

На сторожі здоров'я

Очищення довкілля

Від якогось часу люди почали собі усвідомлювати, що на світі все є обмежене. Це твердження відноситься не лиш до багатств землі, але й до таких, здавалося б необмежених, як повітря та води. Значить вичерпується міра — наскільки повітря, вода чи земля можуть приймати відпадки людської цивілізації, та все ще сповняти свою функцію в порядку речей — забезпечувати рослини і тварини, а поміж ними людину відповідними обставинами до життя. Ріки у цивілізованих країнах стали мало що більше, як відпливовими каналами, де водне життя дуже обмежене. Про повітря не доволиться навіть багато писати. Ті, що живуть близько великих міст, світомі того, що „дыхання може бути небезпечним для здоров'я“ Щораз то менше вільного місця, де можна відпочити, чи побачити справжню природу. Навіть ті місця, які ще збереглися, не цілком вільні — на них впливає оточення, близькість доріг, поливання отрутою.

Скажете, що в тому вина великих фабрик, великих компаній. Ми індивідуально не можемо багато зарадити. Але дозвольте вас спитати, чи фабрики продукують щонебудь, на що немає збуту? Значить, ми маємо право та й обов'язок жадати скільки і чого фабрики будуть продукувати. Якщо господарині вимагають, щоб кожний продукт був індивідуально опакований, вони жадають більше знижених дерев на опакування. Якщо ми, консументи, будемо жадати більших та потужніших авт, індустрія буде їх продукувати. Якщо ми будемо вимагати більше електричної сили для задоволення наших, часто уявних потреб, індустрія буде нам її подавати. Не вистачить тут місця перелічити всіх наших бажань, що й ми стараємося задовольнити, залишаючи рахунки нашим дітям та внукам.

В тому випадку заходи збере-

ження збігаються зі звичайною ошадністю: обнизити ogrівання, коли вас не буде вдома, почекати, аж у машині збереться повна скількість начиння, поки її включите, менша залежність від паперових продуктів.

Щождо місць, які вимагають активних заходів, щоб їх очистити, так як ріки, ми тут також не є зовсім безсилі. Тут наша сила головню в організованих заходах. Треба лиш поцікавитися, а напевне найдуться групи, що над тим працюють і радо приймуть вашу поміч. Але не вільно нам лиш мовчати! Якщо не стати нас на ніщо більше, тоді нарікаймо, але голосно, вперто, на зборах, у газетах — аж поки нас не почують.

МЗО

РІЗДВЯНИЙ КАКТУС

Походить із Болівії. Його латинська назва „Schlumbergera bridgesii“. Він легко укорінюється і нетрудно його доглядати. Найкраща суміш для нього — це одна частина городової землі, одна частина річкового піску й одна частина „літмосу“. Залежно від того, яка саме городова земля була взята, добираємо інші складники так, щоб суміш була порувата, легка. Перед пересадкою кактуса у нову суміш треба її легко звогчити годину чи дві перед пересадкою, накрити її чимось, щоб вона „упарилася“ трохи — вся легко звогчила. Посадивши у вазонку постукати дном вазонка об стіл, щоб земля добре усілася, а тоді поливати. Пересадку рекомендується робити на весні, коли кактус починає ріст як листка, так і нового коріння.

Укорінений кактус потребує багато повітря, тому від травня до кінця вересня треба тримати його при відкритому вікні, або на дворі в північному місці. Протягом літа треба багато поливати, а в гарячі та сухі дні — щоденно. Протягом літа не допустити до цілковитого пересихання землі, бо кактус росте й побирає багато води у своє м'ясисте листя. Десь у вересні, коли температура спадає,

зменшувати поливання аж до одного разу на тиждень. Три найголовніші фактори, що йдуть разом: знижена до 60—65° F температура, сухіший режим і скорочення денних годин, викликають фізіологічні зміни в кактусі й спричиняються до осіннього дозрівання стебла-листка та до утворення квіткових бутонів.

Коли вже внесений у хату, кактус повинен бути вміщений там, де не вживаємо вечорами штучного освітлення. Воно симулює собою день, збільшуючи число денних годин понад 11 і привертає нові фізіологічні зміни, що спонукують до нового росту, а не до цвітіння. (Цей фактор — світло — часто забувають і тримають квіти в кімнатах, де сидять вечорами при світлі, а тоді нарікають, що такі гарні квіти чомусь перестають цвісти. Для рослин зміна дня й ночі у відповідному числі годин дуже важлива). А що вологий режим і температура не відповідають ростовим потребам, тому й ріст буває ослаблений — зимовий приріст нового пагона-листка далеко менший за літній приріст.

Із весною починаємо новий цикл догляду, так як уже зазначено вище.

Андрій Баранник

Куховарські назви

на букву С

Сить — старе українське слово, товщ з поль., жир із рос. мови. Радянські словники подають слово „сить“, як обласне.

Сить тваринна — сало, масло.

Сить рослинна — олія.

Сить мішана — маргарина.

Сітий, сітевий — з ситі зроблений. Сітий борщ, чи м'ясо, що в них багати ситі. Сіто їсти — масно їсти.

Сітий чоловік — гладкий чоловік.

Сітний — поживний.

Сифон — пляшка з пристроєм до виливання течива.

Сичуг — остання частина шлунку жуйних тварин.

Сичуговий (сичужний) фермент, див. гляг.

Сж, соку — рідина, що витікає або витискається з рослин. Сік кленовий — зі стовбура, дерева, сік помаранчевий, помідоровий — з плодів, сік морквяний — з коріння.

Н. Ч.

Редагує Госп. Комісія США

М'ясиво на свята

Головною підставою Великоднього стола — це м'ясні страви. Всюди знайдуться шинка і ковбаса, не раз і холодка печеня. Та всеж хотілось би це йнакше приправити чи подати. Вже й не згадуючи традиційних м'ясних страв, що були в різних околицях. Чи не пошукати за ними?

В попередньому числі нашого журналу подали ми страви з Бачки. А тут покуштуємо деяких страв із Буковини, що їх привезли наші переселенці до Канади. Довгі роки справляли вони свята за стародавнім звичаєм і ці страви в Канаді загально відомі.

Ці приписи зібрали і випробували членки Союзу Українок Канади в Ванкувері з нагоди 30-ліття їх Відділу. У формі книжки це появилось в 1968 р.

Начинювана шинка

Потрібно: 1 шинка (10—12 фунтів), 1 лавровий листок, чотири гвоздики, ½ горнятка вина, ½ горнятка води, 2 ложки тертих сухариків, 2 ложечки цукру.

Начинка: 1 ф свинини, 8 сухариків (crackers), ½ горнятка вивару з шинки, 1 яйце, сіль, перець.

Намочити шинку на ніч у холодній воді. Вийняти й витерти. Залляти шинку теплою водою, додати лавровий листок, 4 гвоздики і приставити, щоб закипіло. Тоді обнизити температуру печі, нехай вариться півтори години. Вийняти й обтерти шинку і поставити, нехай прохолоне. Зняти з неї шкіру і надмір товщу. Обережно вийняти кістку. Діру витерти до суха і виповнити начинкою. Зашити.

Виложити шинку до відповідної посудини і залляти горнятком вина (Сотерн) перемішаного до половини з водою. Прикрити покришкою і пекти в середній печі на 350 ст. впродовж двох годин. Тоді зняти покришку, і вирізати на поверхні ножом шахівницю. Втикати в кожен квадратик гвоздику.

Вимішати терті сухарики з цукром і розвести це по поверхні шинки. Запекти в печі неприкриту шинку так, щоб сухарики зарум'янилися. Тоді вийняти шинку. Якщо подаємо гарячу, тоді кроїти по пів години. Можна подавати й холодну.

Начинка: Змолоти свинину разом із рештою шинки, зішкрябаної з кістки, додати 8 сухариків (crackers). Перемолоти двічі на м'ясорубці. Вляти пів горнятка вивару з шинки, додати яйце, сіль і перець до смаку. Добре вимішати.

Холодець

Потрібно: 8 свинячих ніжок, 1 кістка з телячої шинки (лопатка), ложечка спецій у полотняному мішечку, сіль, 1 цибулина, 3 зубці часнику.

Почистити свинячі ніжки й добре обмити. Вложити до посудини разом із телячою кісткою, залляти холодною водою і приставити, щоб закипіло. Вийняти м'ясо і добре сполокати. Вложити до нової посудини і залляти холодною перевареною водою так, щоб покрила м'ясо. Приставити, щоб закипіло, зняти шум і лишити, щоб варилось легко пів години. Тоді додати спецій у мішочку, цибулю, часник і солі до смаку. Нехай кипить далі, аж м'ясо відділиться від костей (2 і пів до 3-ох год.). Вийняти мішочок і перецідити рідину. Покроїти м'ясо на кусники вважаючи, щоб усунути всі кости. Уложити м'ясо в салатницю і залляти рідиною. Почекати, щоб прохолоне, а тоді дати до холодильника, щоб стужавіло.

Теляча грудинка з начинкою

Потрібно: теляча грудинка, сіль, перець, 1 цибулина, ½ горнятка води.

Паланиця: 6 яєць, 1 горнятко води, 1 ложечка солі, 2 ложечки соди до печення, 4—4½ горнятка борошна (муки).

Начинка: 5 яєць, 2 горнятка курячого росолу або води, ¼ горнятка масла, ¼ горнятка січеної салери,

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Вже вийшла з друку книжка

ЗЕНОВІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

¼ горнятка січеної цибулі, 1 ложка січеної зеленої петрушки, 1 ложечка солі, ¼ ложечки перцю.

Паланиця: Вбити на мішалі 6 яєць, додаючи до них воду. Пересіяти борошно з содою до печення і сіллю і додати до яєць. Добре вимішати й замісити. Розкачати на 2 інчі завтовшки і виложити до вимашеного листа (бляхи). Прокотити виделкою в кількох місцях. Пекти в вигрійній печі на 350 ст. впродовж 45 хвилин. Лишити нехай прохолоне. Покроїти в малі кубики.

Начинка. Тушкувати салеру й цибулю на маслі, аж стане прозачною. Додати курячого росолу або води. Залляти тим кубики паланиці, перемішати, щоб вони втягнули в себе рідину. Вбити на мішалі яйця, а потім додати до них січену петрушку, сіль і перець. Вимішати і додати до паланиці. Легко вимішати.

Грудинка. Натерти реберця сіллю з перцем. Начинити їх уже готовою начинкою і зішити з боків. Виложити до посудини з покришкою, додати пів горнятка води, цибулю і пекти в середній печі на 350 ст. впродовж 2 і пів год. Коли реберця зарум'яняться і виделка проходить крізь них, вони готові.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК

ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

ВИШИВКА В НАШІЙ ХАТІ

Настільник

Однією з перших мисткинь, що приміювали вишивку в міському побуті, була Олена Кульчицька. З-під її рук виходили чудові проекти скатерок, подушок, завісок. У журналі „Нова Хата“, що виходив у Львові, вона давала цікаві зразки свого хисту.

Деякі з запроєктованих, а й виконаних нею вишивок знайшлися на еміграції. Частина вивезли з собою дбайливі учениці її, що переймали її вказівки і проекти. Недавно тому подаровано до Музею Нар. Творчости США в Нью Йорку настільник проекту й виконання Олени Кульчицької. Цю вишивку привезла й подарувала до Музею, разом із кількома рисунками, п-ні Марія Турко з Кембріджу, учениця покійної мисткині. Завдяки їй маємо в Музею таку цінну пам'ятку, а нашим читачкам можемо передати зразок її мистецьких проектів.

Матеріал: Настільник виконаний із доброго льняного полотна (можна застудити панамою). Розмір 30x30"

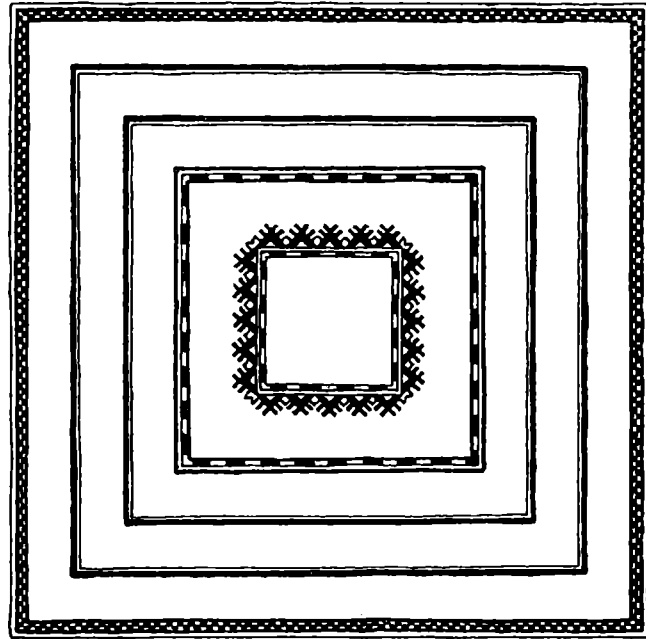
Композиція: Ціле поле настільника вповнене квадратами різних смуг і величини. Найширша смуга є на краю настільника, дві однакові вузькі по

середині, а четверта, найменша дещо ширша, у центрі настільника.

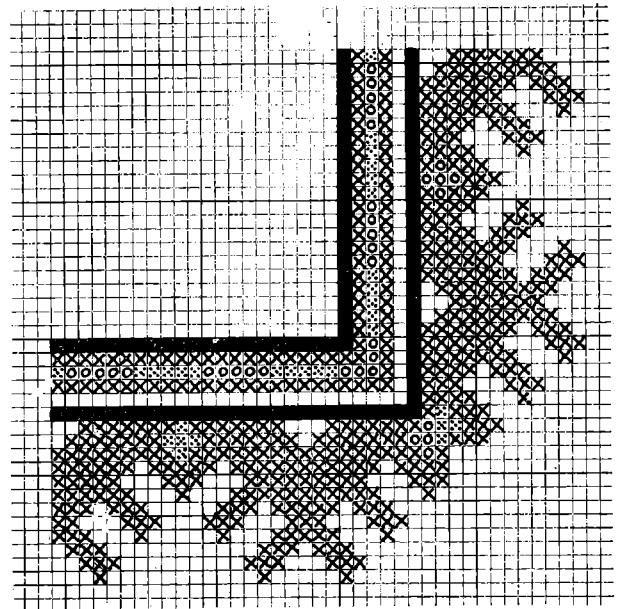
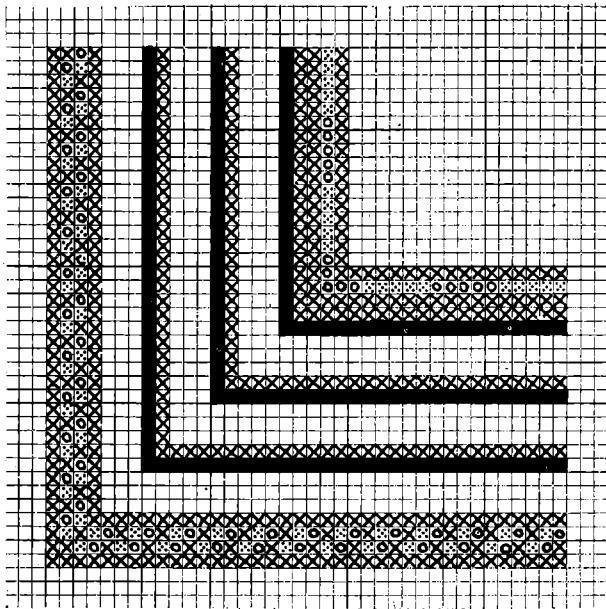
Головну прикрасу настільника творить найменший квадрат у центрі настільника. Довкруги тієї ж вишиваної смуги, що й в інших квадратах, роз-

міщені мотиви „смерічок“

Взори вишиваних смуг і центрального квадрату подаємо нижче. Через брак місця на нашій сторінці смуги тісно присунені до себе. А в дійсності вони від себе у віддалі 2"

Настільник проекту й виконання Олени Кульчицької

Взори до настільника:

Хрестиковий взір, виконаний нитками ДМЦ у кольорах: червона хх хх ч. 321, зелена оо оо ч. 906, жовта ч. 743.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXIX.

FEBRUARY, 1972

No. 2

OLENA TELIHA

30 years have passed since the death at the hands of the Gestapo of the very promising Ukrainian poetess, Olena Teliha. Her name has become a legend, but as with most legends, there was a real person, with real accomplishments and real feelings behind it. Today many have heard of her and of her martyrdom, yet we still cannot quite understand where her greatness lies. Her poetry is fiery, imaginative, and strong, yet thoroughly feminine. It has yet to be studied and appraised fully. Undoubtedly, there were other poets in her time, who showed as much talent, and who wrote equally beautiful pieces. What has caught the imagination of an entire generation is the fact that Olena not only wrote her poetry — she lived it. When she felt that the

time had come to act — she acted without hesitation, even though action resulted in her death. She was granted the wish expressed in one of her poems: a fiery death, rather than a cold dying.

Olena Teliha (nee Showhekiv) was born in 1907, at a time when being Ukrainian was not popular and often unpleasant. Her father was a professor at the Petersburg Polytechnic Institute. Shortly before the revolution the family moved to Kiev. Olena's father was actively engaged in the Ukrainian struggle for independence and became a member of the newly-formed Ukrainian government. With the defeat of the Ukrainian Army, Prof. Showhekiv found himself in a Polish POW camp, and his family followed him into exile. They

finally settled in Podebrady, Czechoslovakia, where Prof. Showhekiv continued to teach. Olena entered the Pedagogical Institute in Prague.

She soon became a member of Ukrainian students at the Institute who were driven out of Ukraine by the intolerable conditions. At the Institute Olena met her future husband, there her character developed, there she began to compose her poems, her "personal letters to the world" so full of the joy of life, and an awareness of its hardships. Her zest for work continued when the couple settled in Warsaw, Poland. Olena not only wrote poetry, she taught, she lectured, she contributed to magazines. But she knew and felt, that poetry alone will never suffice to help a nation attain its freedom. Both Telihas longed to live among their own, so when war broke out they returned, first to Lviv, and then, illegally, to Kiev.

From her own experience Olena knew, how years of Russian rule had scarred the Ukrainian people (in her parents' home only Russian was spoken). She knew how much work would be needed to reestablish national pride — and she felt that she and her husband could help in the task. In Kiev Olena became the editor of a literary magazine. She probably realized that the German regime would not look kindly at the resurgence of Ukrainian nationalism. Still, something could be done before repression set in, and she did it with her characteristic enthusiasm. The expected reaction was not long in coming. The publishing house for which Olena worked was "reorganized" and put into the hands

Olena Teliha

L I F E

For Wasyl Kurilenko

Ill-omened clang of days to fragments beaten,
And nightly terrors, choking up the tears —
Betrayed by life you loved, you feel forsaken.
Feel it. Feel it deeply, and forgive — release.
Is it a holiday? Has it been snowing?
Did flowers bloom? Today or long ago?
Oh, what's the use. The soul, crushed and unseeing,
Einks, like a wingless bird, into unknown.
Don't let her sink. Hold on. And keep ascending!
Pull harder — faster, faster, swim ahead!
One day — a joy, past human understanding,
Will come into your life — Believe, and live!
Then snows will glisten, flowers whisper sweetly
And crouch like a life-line, so very near.
The life, whose depths you've plumbed, will change completely.
Again it will be meaningful and dear.

Translated by Tetiana Shevchuk

Headquarters News

All UNWLA Branches are united in 7 Regional Councils whose primary responsibility is to ensure the smooth functioning of UNWLA programs. However we have 6 Branches which are not included in any Regional Council due to their great distance from an area Council.

As Vice-president of the UNWLA Executive Board I have been placed in charge of these Branches — Branch 14 in Houston, Tex., Branch 17 in Miami, Fla., Branch 27 in Pittsburgh, Pa., Branch 55 in Los Angeles, Calif., and Branches 62 and 107 in San Francisco, Calif.

We keep in touch through the mail. I urge these Branches to continue writing to me about any problems they may encounter. I, in my turn, will make every effort to continue helping you in all your undertakings.

Sofia Krupka,
UNWLA vice-president

*

Among the various anniversaries which will be observed in 1972, one of the most important will be the 250th anniversary of the birth of Hryhorij Skovoroda.

Skovoroda was an 18th century Ukrainian philosopher who

of German collaborators. Olena Teliha was asked to continue as editor, but was told that the editorial policy would have to follow the German line. She resigned in protest, and continued working in a Ukrainian writers' association. By then the Gestapo realized that the Telihas and their friends would not give up striving for Ukrainian freedom, and so they were imprisoned and shot in February 1942. Olena Teliha died for her beliefs. The German victory over her was hollow. Her works live and speak for her, and even today, a new generation willingly, like Teliha, faces persecution and death for the same ideal: that Ukrainian people may live and develop their talents unfettered by any foreign power.

MZO

developed a school of philosophical thought and greatly influenced the leading Ukrainians of his time. He studied abroad and for many years resided in St. Petersburg. He was proficient in several languages and was well acquainted with the leading philosophical theories of his day.

Ukrainian communities will mark his anniversary with scholastic conferences. We urge all UNWLA Branches to become better acquainted with the life of Skovoroda and the important contributions he made to philosophical thought of the 18th century.

Luba Wolynetz
NWLA Cultural Chairman

*

Once again we wish to remind all UNWLA Branches that the deadline for filing Income Tax returns is May 15, 1972. However, Branches must have their returns prepared and submitted to their Regional Councils by April 15, 1972. The Regional Councils are responsible for the Income Tax returns of the Branches within their areas. They will check the incoming returns for accuracy and send them before May 15, 1972 to: Internal Revenue Service Center, 11601 Roosevelt Blvd., Phila., Pa. 19155.

Branches which do not belong to a Regional Council should send their completed returns to UNWLA vice president Mrs. Sofia Krupka, 1351 N. Latrobe Ave., Chicago, Ill. 60651, and she will send them on to the Internal Revenue Service.

O. Mussakowksa
Financial Secretary

FOR SALE

Ukrainian colored designs
in Albums, Series No. 3 and 4.

Price \$2.00 each

Order from UNWLA's
Headquarters

4936 N. 13th St. Phila, Pa. 19141

Ukrainian poetess Olena Teliha.

PHILADELPHIA'S UKRAINIAN MUSICAL NURSERY SCHOOL

By **Andrij V. Szul, Ph.D.**

Approximately a year ago a Musical Nursery School was founded under the sponsorship of the Ukrainian Music Institute of America. Its co-founders and teachers are Mrs. Dzwinka Shwed and Mrs. Halia Sagata-Porytko. Mrs. Shwed holds a B.S. degree in education from St. John's University in New York. She studied music at the Ukrainian Music Institute in New York City, and she studied ballet with prima ballerina Valentina Pereyaslavec and Ukrainian folk dancing with Roman Petrina and H. Sulyma. Mrs. Sagata-Porytko holds a bachelor degree, having majored in music at Chestnut Hill College. She holds a diploma from UMI in Philadelphia where she is presently a piano teacher on the faculty.

The school meets twice weekly in the modern nursery facilities of a neighborhood church in Oak Lane, Philadelphia. The children learn while they play during each three hour session twice weekly. There is a program of singing, rhythmic, body, instrument and music listening activities and lots of free form discussion from a moving seated circle on the floor.

All of this is valuable in sev-

Kilina, Patricia. **The Last Centennial**. New York, The Dial Press, 1971. 313 pages.

Cottonwood, a little town in Montana, is holding a centennial celebration. One hundred years of the town's history are reviewed in a pageant; cowboys and Indians get together for a fair, a rodeo and a horse race. The past is there in the present, but the future looms uncertain as the "dark forces of eminent domain" threaten the natural environment and the rancher's way of life with extinction.

The Last Centennial is composed as a triptych. It consists of three novelettes, each set against the background of the Cottonwood centennial celebration. "Afoot" is the story of a Cheyenne Indian, brought up by a family of white ranchers, who is in search of his true identity; "The Fastest Mouse in Mexico" is the growing up story of a rancher's daughter who finds herself through her love for a

eral ways. Since the classes are taught entirely in Ukrainian youngsters learn to verbalize their experiences in their native language. Yet many musical concepts and words are simultaneously learned in their original Italian or English terminology as well. The choice of songs, together with a multitude of audio and visual props (countless giant posters, supersized pictures and models of clef, notes, rests, sharps, flats and so on) is particularly noteworthy, while the themes for classes and games range from traditional ritual songs (koliady and others), folk historical songs ("Chovnik khytayetsia," "Hey tam no hori") to fairy tales and competitive games. All set decorations and props are made by the teachers, sometimes assisted by the eager pre-schoolers.

Mexican jockey; in "Old Men, Old Horses" a tough miserly old rancher on the threshold of death prepares to put up a last stand against the encroachment of industry.

"The Northwest had never found anyone to tell the tales of its men, cattle, and grass," says Patricia Kilina on page 258 of her book. **The Last Centennial** is an attempt to fill this vacuum. It is a story of cowboys and Indians, and above all — it is a story of horses. Patricia Kilina writes lovingly of ranch life in Montana, with an obvious first hand knowledge of animals and ranchers.

The author is familiar to Ukrainian readers as a prominent poet of the so-called New York Group, who has published three collections of modern poetry in Ukrainian. The readers of our magazine remember Patricia Kilina as the "outstanding talent of the year 1969." A Montana born, full-bodied Northwestern, Patricia Kilina is married to the Ukrainian writer Yuriy Tarnawsky. Through her husband she developed an interest in Ukrainian language and literature and began writing in her adopted tongue. **The Last Centennial** is her first novel in English — a fitting tribute to her native Northwest. Even here, however, in this most unprobable of settings, Patricia Kilina finds a place for a Ukrainian — a not too successful cowboy, the son of a Ukrainian immigrant widow, who is one of the heroes in "Old Men, Old Horses."

ORGANIZATIONAL WORKSHOPS

The Junior UNWLA Branches are currently experimenting with Organizational Workshops at which organizational topics are discussed by guest speakers. The first workshop was co-sponsored on Nov. 29, 1971 in Philadelphia by members of Branches 90 and 98. The workshop was conducted by Mrs. Tania O'Neill, Junior Chairman of the Regional Council. The guest speaker was Mrs. Irene Padoch of New York.

UNWLA BRANCH 60 IN CLEVELAND, OHIO

The Ukrainian Junior Women's League, Branch 60, originated in 1946 with 12 members at the home of Mrs. Walter Shipka, the club's first president.

They have worked along with various civic groups, including the Nationality Service Center and the Ukrainian Cultural Gardens in Cleveland. Books on Ukrainian culture have been donated to several libraries and schools. Ukrainian Easter Egg Demonstrations and Instruction Classes have been presented by Mrs. Michael Bocher and Mrs. Mark McElroy.

Mrs. Mark McElroy is president at the present time.

Esther Musichuk
Publicity Chairman

CLUBS FOR THE ELDERLY

Clubs for the elderly are a growing phenomenon of our time. Large communities are especially geared to the organization of such clubs for the elderly and retired, for there are many individuals living alone who would benefit greatly from the companionship of people their own age.

In smaller communities it is often desirable to form such clubs jointly for the elderly and the middle-aged. It should be noted that many middle-aged women, especially those who have already raised their children and cannot seem to work up any enthusiasm for community work, often fall into depression. They are greatly benefited by being among the elderly whom they, as younger individuals, can help greatly. Conversely, for the elderly the companionship of younger individuals is very beneficial.

Both types of clubs are very valuable, and although they are a new phenomenon in our communities, they should be introduced for the benefit of our middle-aged and elder citizens.

T. Savycka

Всесвіт навколо нас

Подивіться на небо: скільки там зірок — великих і маленьких! Одні з них яскраві, другі ледви мерехтять... Деякі з'єднані в узори, що можуть нам здаватися фігурами звірів і знайомими предметами... Люди назвали ті групи зірок Ве-

Хотіли б ви знати відповідь на ці питання? Для цього треба добре вчитися. Щоб бути астронавтом, не досить вміти керувати ракетним літаком. Треба знати математику, фізику, хімію, астрономію, і навіть біологію. Треба вчи-

Ракети летять багато швидше і вже тепер астронавти за три дні дістаються на Місяць.

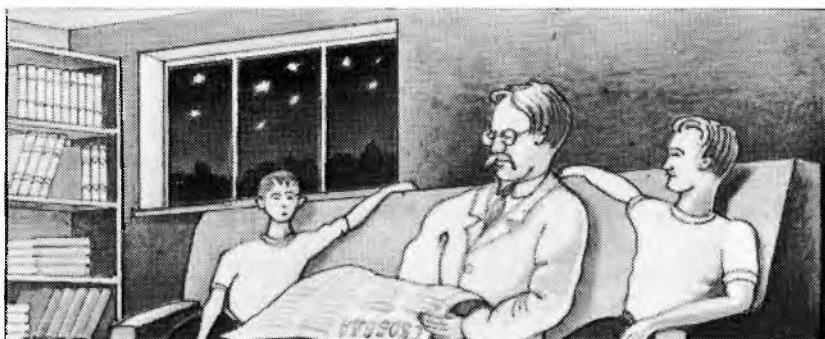
диною Ведмедицею, Молочним або Чумацьким шляхом, Великим і Малим Возом. Але ті зорі не такі маленькі, як нам здається. Чи бачили ви далеко в морі корабель? Він часом здається маленьким, наче цяцька. А коли він наблизиться до берега і ви на нього вийдете, то побачите, що справді це — величезний. На ній вистачить місця для вас, для вашої родини і ще кількох сотень пасажирів. Чим далі від нас якась річ, тим меншою вона здається. Астрономи і математики встановили, що зорі віддалені від нас трільйонами миль. Коли ми летимо літаком на швидкості 500 миль, нам здається, що це страшенно швидко. Але якби ми таким літаком вирушили в дорогу до зірок, це нам забрало б кілька десятків літ. Проте, ракети летять багато швидше, і вже тепер астронавти за три дні дістаються на Місяць. Може не один із нас побуває на Місяці, а може хтось полетить і на Марс. На підставі наших дослідів, учені припускають, що на інших планетах хтось живе. А хто — це вже велике питання. Може люди, подібні до нас. Може якісь інакші. Може дивовижні звірі. Може тільки комахи. Може рослини. А може й ніхто не живе.

тися, щоб потім вчити інших. Найменша помилка у ваших розчисленнях під час мандрівки в космосі, може бути фатальною. Навіть звичайне додавання, що ви його вчите у школі, навіть надокучлива табличка множення має значення в космічних плянах. Якщо ви неправильно помножите на п'ять віддалі в декілька тисяч миль, то замість Марса можете алетіти на Юпітер, а це така холодна планета, що на ній ви б одразу перетверділи на льодову брилу.

А чи не страшно вам подумати, що одного дня ви не будете сидіти з мамою і татом у теплій хаті, а помандруєте в безмежний простір повітряним кораблем?! Не бійтеся признатися — це справді

страшно. Відважні астронавти, що вже двічі побували на Місяці, широким признаються, що їм у ракеті страшно. Але найкращі ліки на страх — це знання. Якщо знати добре будову всіх приладів і машин, вивчати небесні мапи і закони фізики, то в небезпеці можна знайти спосіб для порятунку. Сучасний астронавт є рвночасно ученим, знавцем науки й техніки. А через десять літ у міжпланетнім просторі літатимуть досвідчені станції, на кстрих, як у себе вдома, будуть жити люди і робити різні експерименти. Ви може запитаете — а як же в них не заболить голова, коли та станція буде невпинно і шалено крутитися?! А як же у нас не болить голова, коли ви живете на землі? Коли ви тихо сидите на кріслі, або коли навіть в ліжку спите, ви не залишаєтесь на місці. В цей час земля разом із вами обертається навколо сонця із швидкістю більше ніж 67,000 на годину! Це багато швидше, ніж їзда автотом на автостраді! Та власне, якщо ви їдете автотом із швидкістю 60 миль на годину в напрямку руху землі, то ваша швидкість у космосі є насправді не 60 миль на годину, а... 67,060 миль! Космічна станція рухатиметься у просторі може й не набагато швидше, так що можете збиратись в дорогу. Тільки спершу добре вивчіть додавання, віднімання, табличку множення, а за ними і вищу науку.

Г. П.

А чи не страшно вам подумати, що одного дня ви не будете сидіти з мамою і татом у теплій хаті, а помандруєте в безмежний простір?

Бурулька

Вранці сніг заблищав так, ніби зима жменями понасіпала блискіток і вони всі сяяли і промінювали.

А в садку, на тому розі будинку, де була ринва, з'явилася бурулька. Вона мінилася проти сонця всіма кольорами веселки і була дуже гарна. — Вона, мабуть, солодка як цукорок, — подумав один хлопчик. Всім малим дітям бурульки здаються солодкими і їм хочеться їх посмоктати. Він вхопив паличку і почав нею кидати в бурульку. Хлопчик уже уявляв собі, як це він покаже всім дітям, що в нього є така гарна бурулька.

Ой, як злякалися всі в садку, коли побачили, що робить хлопчик. І дерева, і пташки, а найбільше — стара ринва. Поперше вона боялася, що хлопчик може помилково влучити в неї; подруге, ця стара ринва не хотіла позбавлятися своєї прикраси, якою вона дуже пишалася. Раптом — трах! Хлопчик таки влучив у бурульку, і вона враз зломалася і впала.

— Моя бурулька! Моя бурулька! — зрадів хлопчик, підхопивши її руками. Він навіть рукавиці скинув, бо йому зробилося гаряче, коли він кидав палицю. Тількищо він підніс бурульку до рота і хотів її посмакувати, як побачив, що на нього дивляться світлі блакитні очі. Бурулька заговорила до нього:

— Ні, ні, хлопчику, не бери мене в рот! Я розкажу тобі багато цікавого!

Хлопчик дуже здивувався. — Ти, мабуть, чарівна бурулька? — спитав.

— Так, так, — сумно сказала бурулька. — Я зачарована, я заморожена, я заворожена, і я дуже дякую, що ти врятував мене... І я прошу: не згуби мене, я дуже люблю стрибати, як ти, бігати і ніколи не сидіти на місці.

— Ти любиш стрибати? — дуже здивувався хлопчик. — Але ж ти висіла на старій ринві?

— Так, так, — підтвердила бурулька — напевне пробула б я там до весни, а тоді розтанула б від сонечка. Я ж не з дорогоцін-

ного каміння, я просто — весела краплинка води. Зараз розкажу тобі про себе.

Я пливла в Дніпрі з мільйонами моїх сестричок до Чорного моря. Це були найкращі хвилини мого життя. Усі звали мене невгамованою, але то вітер не давав мені ані хвилинки спокою. Коли ми влилися в Чорне море, вітер здіймав страшні хвилі, вищі за цей будинок, перевертав човни і гойдав пароплавами. Та я, маленька краплинка, тікала завжди від нього. Та одного дня, коли я цього зовсім не сподівалася, виплеснув мене на беріг, на гаряче каміння. Я обернулася в пару і полинула в небо. Високо над землею літала я в білій хмарі, коли раптом знову надлетів вітер. Тоді я впала на землю дощем і напувала її. Не боялася я навіть потрапити під землю, бо і там я жила, рухалася і знову виринула на світ веселим джерельцем.

Якось біля нашого джерела зупинилося троє людей. Вони були стомлені і сірі від придорожнього пороку.

— Умиймося рідною водичкою! — сказав один і зачерпнув повні жмені води. Я потрапила на його долоні і вмила йому лице. Та коли він струснув краплі з рук, я встигла побачити: лице його було вже не сіре, а молоде, вродливе, а очі сяяли. Як це приємно, коли через тебе сяють і радіють!

Але я все поспішала далі і разом з моїми сестрами з одного джерела побігла в довгі темні рури. — Нічого страшного! — казали старші. — Це звичайний водогін і скоро ми вийдемо на світ. Поки ми бігли у водогоні, ми розказували про себе. Одні про те, як їх наливали в паровози, підігрівали і вони обернувшись у пару — рухали довгими поїздами. Інші про те, що вже нераз узимку їх наливали у рури, щоб ogrівати будинки. Вони казали:

— Коли б не ми, люди померзли б! —

Раптом ми побігли швидше, і мої старші подруги закричали:

— Кран відкривають! Зараз на волю! Досить цієї темряви!

Я рада була вже хоч будь-якій зміні, бо хотіла мотти пізніше розповідати, як я рухала якісь великі цікаві машини. Але моя доля цього разу була куди простіша... Мене налили... в чайник, та поставили його на електричну плитку.

— Що з нами тепер буде? Так гаряче! — плакали ми з сестричками.

— Чуеш, чайник уже булькає — сказала якась жінка, — зараз буде чай!

— Аякже! — подумала я. — Треба тікати!

Швиденько підбралася я до чайникового носа. — До побачення! Я ще хочу політати на волі! — легкою парою я знялася вгору і вилетіла з іншими подругами крізь димар.

— Ось де ти! — почувла я раптом. Ой лишенько, це знову був вітер. А який сердитий, холодний! Він тепер служив у Зимі, а зима завжди хоче заморозити всю воду на світі — струмки, річки, озера, ставки. Навіть на Дніпро вона одягає міцну кригу.

Вітер підхопив мене і вже сніжинкою впала я на стару ринву. — Ти завжди горнулась до квітів, любила гратися з соняшним промінням — глузував вітер. — А тепер будеш прикрашати ринву, і я віятому на тебе скільки захочу.

Навіть соняшний промінчик нічого не міг зробити, бо вітер не підпускав його близько до мене. Я плакала і сльозинки мої замерзали на мені. Я зробилась холодною крижаною бурулькою і примерзла до цієї старої ринви.

...Отак заворожила мене люта зима! Хоч усі казали, що я дуже гарна, навіщо мені моя краса, коли я лишалася холодною нерухомою крижинкою. Як я заздрала сніжинкам, що літали в повітрі! Бурулька замовкла і хлопчик почув, що вона тане у нього в руках. — Трошечки тепла і я знову оживаю... — долинув до нього тихий шепіт. — Я знову біжу далі, далі... — дякую тобі за тепло твоїх рученьят. Згадуй мене, коли пливатимеш у річці, коли дивитимешся на росу, на золотий дощик і білу хмарку!

І вже не було нічого в руках у хлопчика.

Нехай живе Різниця!

Гумореска, відчитана на Ювілейному З'їзді Українського Золотого Хреста

(Докінчення)

Так, тепер справді настає рівноправ'я. Щоправда, покищо жінка ще не стала не тільки президентом ЗСА, а навіть і головою УККА. Але тільки покищо. Дрижи, Добрянський! А крім того, жінки вже головують у гетьманців, в АБН, в жіночих організаціях; а також вони на всіх банках керують голубцями й варениками.

Звичайно, так легко рівність не дається. За неї треба щодня змагатись. Поки ще ми мали тільки одне авто — що то було мороки!

— Я беру авто на збори Союзу!

— Але ж і в мене збори!

— Я скину тебе і поїду далі.

— Скинеш?! Що я тобі, лантух картоплі? А чого не я тебе?

— Бо я ліпше за тебе їду. Відомо, які з жінок водії...

— Це ти в „Рідерс Дайджесті“ чи в „Лісі-Микиті“ вичитав?

— Ні, сам додумався.

— Ти скільки „тикетів“ цього року дістав?

— Тільки два.

— А я — жодного. То хто краще їде?

— Бо ти підплачуєш поліцаєві.

— Можеш і ти підплачувати.

— Як же ж він від мене не бере! Пам'ятаєш, як я хотів йому п'ятку підсунути, — він мені ще кару підвищив. От ти говориш про рівність, а насправді використовуєш свої жіночі привілеї: усмінешся до нього, очко зробиш — от він і візьме твої п'ять долярів!

— Що ти вигадуєш! Як я очко зроблю, то він мені п'ять долярів дасть, а не я йому!

— В кожному разі, ти напевне витратила більше грошей на викуп, ніж я на „тикети“.

— Ну і що ж? Тепер рівноправ'я: можу витратити свої гроші на що бажаю. А от ти краще скажи: чого це ти, як ми вдвох їдемо, раз-у-раз мене лаєш? Та ще як: і дурепа, й ідіотка, ще й корова!

— Та хіба ж то я тебе? То ж

тих водіїв, що поперед мене пхаються.

— Так наче вони тебе чують! А от я все те мушу вислуховувати і на своє конто приймати, бо всі твої компліменти — в жіночій роді...

Отож, чоловіки нарікають, що ми експлуатуємо свої жіночі чари. Ніде правди діти, є серед нас чарівниці. Так як у пісні співається:

Ой, не ходи, Грицю,

Та й до УЗХ!

Зведуть молодичі

Тебе до гріха...

Котра молодича

Чорні брови має,

Та чарівниця

Усі чари знає.

Одна з наших чарівниць, чорнобрива Наталка, уміє вичаровувати гроші з кишень на громадські фонди. Хочете знати як? От дзвонить вона до одного доктора:

— Пане докторцю, чи не хотіли б ви щось подарувати на сорокліття Золотого Хреста? А ми за те ваше ім'я в програмі на виднім місці видрукуємо!

— Я можу подарувати свою стару машину до свердлення зубів.

— Щиро дякую, приймаємо! Може згодиться для чищення картоплі на салатку. Але може ще щось і зелененьке?

— Ох ви, хитрунко! Добре, спеціально для вас зараз випишу чек на один доляр.

Через два дні дзвонить Наталка знов. До того самого доктора.

— Пане докторе, а як вашої дружини ім'я? Ми її теж у програмі зазначимо.

— Ну що ж, доведеться вам іще один доляр вислати за дружинну. А звуть її Антимонією.

Отакі то чари! Два доляри припливло, ще й машина до свердлення зубів. Правда, ця історія мала трагікомічну кінцівку: друкарі попереплутували імена і подру-

жували чоловіків із чужими жінками. Дружиною пана доктора зазначено не Антимонію, а Параску. Мабуть тепер отримує поздоровлення з новим шлюбом!

А то ще є у нас чарівниці-скарбниці: пані Кукіз і Григорко вміють зачарувати касу так, що з неї ані копійки не випаде.

Але повернемося до авта. Приїхали ми додому; чоловік спинив авто і сидить ані руш.

— Виходь уже, приїхали. Чого сидиш?

— Чекаю, щоб ти двері до гаражу відчинила. Тепер же рівноправ'я. Я зачинив — ти відчини. А також готуйся завтра лагодити дахівку і чистити фільтри в огрівнику.

Пішла жінка до приятельки пожалітись, а в тієї своїх клопотів вистачає: її муж запротестував, коли вона назвала його старим дурнем.

— Дурнем мене ти називати можіш — хоч би за те, що з тобою оженився; але не старим.

— Чому ні? Та ж ти від мені на двадцять літ старший!

— На це я маю контр-аргументи: по-перше, коли ми вінчалися, я був від тебе старший лиш на шість літ. А після того, як ти взялася за від'ємну математику, різниця доросла до двадцяти! По-друге — як що я для тебе не був старий тоді, то не старий і тепер.

— Ти маєш рацію, — подумавши згодилась дружина. — Не варт розкривати таємниць, що ведуть до метричних даних. Називатиму тебе просто дурнем.

В останній час чоловіки пішли в протинаступ. Вони бажають також уживати гормонні креми, фарби, пудру, перуки та іншу косметику і камуфляж, а також і віднімати собі роки. А хто їм, власне, борожить? Але вони ідуть ще далі. Один чоловік виставив такий аргумент: якщо жінку лікаря на-

знають „пані докторова“, то й чоловіка лікарки належить титулувати „пан докторовий“.

В мсдернім світі чоловіки успішно експериментують в куховарстві. Це навіть не важко.

— Я так само вмю відкривати консервні баньки, як і моя жінка. Зате вона тепер мие авто, про що я раніш і не мріяв.

— А пере в нас ні я, ні вона — а машина.

Проте, не скрізь доходить до шасливого псрозуміння.

Одна пані, що свого собаку годувала, як чоловіка, а чоловіка — як собаку, отримала від нього останне попередження:

— Слухай, Мотроно, може б ти перестала б гати по зборах та спекла якого вареника?!

— Вареники не печуть, а варять, — відповіла пані Мотря.

— Ну, то звари.

Мотрона не послухалась: ані спекла, ані зварила. Тож чоловік псчав заходити до старомодної Єлисавети, де варенички й голубці не виводились...

Залишки чоловічого абсолютизму дошкуляють нам не тільки в господарстві. Кривда починається вже з самого прізвища: принаймні половина жінок носять не своє прізвище, а чоловікове. Візьміть хоч би програму ювілейного бенкету, що її нам друкували чоловіке. Начеб то з причин ошадности, вони замість наших прекрасних жіночих імен поставили тільки ін'їцїали. В складі контрольної комісії УЗХ зазначено: М. Кукіз, А. Наконечна, М. Гром'як, В. Мушицька та А. Білий. Чуєте? Не Біла, а Білий! Як відгадати, що це — жінки?! Стороння особа може з такого списку уявити, що Золотий Хрест контролюється трьома чоловіками і двома жінками. А відносно тих, що мають закінчення на „ська“ — загляньте у їхні документи і там напевне побачите „ський“. Але прогрес емансипації покладе цьому край. Надходять вістки, що пані Зелез змінить прізвище на Залізна, Маруся Попович — на Попівну; пакство Рибакі порозумілись, що він залишиться Рибакком, а вона стане Рибкою; Марійка Гром'як перейменується на Блискавицю, Ірина Книш — на Паляницю, а Катерина Шгуль — на Канапу. А Голова

УЗХ, пані Квітковська, саявила своєму чоловікові:

— Чого це ти вибрав собі, чоловіче псевдо? Подумаеш: Квітка-Квітковський! То я — Квітка, а ти вибери собі якийсь квіт чоловічого роду, наприклад, будяк...

Проте, назагал, українські жінки почуваються добре. То кічого, що за Золотим Хрестом уже сорок літ. Чим більше, тим ліпше: злото з роками не марніє, а стає ще коштовнішим, а з ним і всі золоті членки, навіть і ті, кому ніколи сорок літ не стане. Ніщо не відбудеться без жінок, і на них починають взоруватися колишні володарі світу.

— Ага! А у нас он скільки письменниць! Теліга, Гумєнна, Звичайна, Цегельська, Храплива, Журлига — і все то славні прізвища жіночого роду!

— А у нас є письменники, з прізвищами від жіночого роду: Бабій, Бабай і Бабсвал!

— Але ми фундуємо щорічні літературні конкурси! А ви що фундуєте?

— Герілку при барі...

Отак ми передручуємось із чоловіками для пікантної конкуренції. Треба сказати, що все ж ми з ними співпрацюємо, в наслідок чого з'явилися на світ наші діти. Серед чоловіків є почесні Лицарі Золотого Хреста, що возять слід за нами наші голубці й вареники. А найкращі з лицарів — це Микола Кавка, наш заслужений інтерієр-декоратор, і Ярослав Варивода, що продукує нашу велику літературу: обіжники Золотого Хреста.

Емансипація досягла такого ступеня, що пора вже дати чоловікам право дорадчого голосу на жіночих нарадах. Таку думку, від імени ОДВУ, подав нам на розгляд пан Генгало, за що був негайно підперезаний почесним фартушком.

Ну, а як з ім'ям Золотого Хреста? Може також на жіночий лад перейменувати? Ні, хай це славне, сондєсйне ім'я залишається. Нехай буде, як і раніш, **ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ** — із додатком: „**жіночого роду**“.

В цій гуморесці згадано багато знайомих імен. Тому, по-перше, я хочу вибачитись перед тими, що їх згадала — за те, що їх зачеп-

лено; а тих, кого не згадано, прошу вибачити авторку за те, що їх сбминула. По-друге, запевняю всіх, що тотсжність імен із прізвищами актуально існуючих — цілком випадкова, не відповідає дійсності і являється витвором моєї фантації.

Нарешті — про наголовок цієї гуморески: **НЕХАЙ ЖИВЕ РІЗНИЦЯ!** Це може переклад „Вів ля діферанс?!“ Нічого подібного! В перекладі на дотеперішню мову це означає: Нехай живе містоголова Золотого Хреста — Павлина Різник.

ЗГАДКА ПРО КИЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

(Докінчення зі ст. 20)

Китастий, Євген Цюра (колишні члєня Київської Капелі Бандуристів) та Петро Китастий виконали чотири пісні: „Множество аз согріша“, „А в Києві на ринку“, „Іде, іде дощ“ та на „біс“, „А в полі берега“.

Відома артистка київських театрів К. Бранка-Кривуцька виконала по-мистецьки дві рецитації: „Як воно буде колись“ Віталія Коваля та „Весільне подвір'я“ А. М'ястківського. Під її ж керівництвом молоді сили виконали фрагмент із п'єси „Ярослав Мудрий“ І. Кочерги...

У бічній залі була приготована виставка „Народне мистецтво центральних земель України“.

Членки 56 Відділу СУА

ПЕРШИЙ КЛЮБ ДЛЯ СТАРШИХ

Референтура сусп. опіки при Головній Управі заходиться тепер коло нового проекту, що його висунула п-ні д-р Теодозія Савицька, референтка. Мова про Клуб для старших людей, що гуртувались би з ініціативи Відділів СУА. Такий Клуб повинен постати в кожному нашому осередку. Його завданням було б дбати про потреби старших людей, допомагати в інтервенціях чи транспортції й організувати їх товариське життя.

Першу спробу створення такого Клубу провела п-ні д-р Савицька в Ютіці, Н. Й. На перші сходи́ни зійшлося 12 осіб старшого віку, що записались із правильником і пляном праці. Постановлено такий заложити заходами референтури сусп. опіки 57 Відділу СУА. Про дальший хід праці будемо інформувати наше членство.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1972

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У ДІТРОЙТІ

Цей Гурток засновано у 1962 році, отже відзначає тепер своє 10-ліття. Скільки членів — 17, часом у сходах беруть участь гості. Головою Гуртка є вже кілька років Одарка Витвицька.

Члени Гуртка прочитали й обговорили в останньому році „Патетичну сонату“ Миколи Куліша. Уривки з твору відчитала артистка К. Бранка-Кривуцька, а сонату Бетовена відіграно на фортепіані. Далше обговорено драму Лесі Українки „У пущі“, пластований збірник „Контрасти“ і дискусію між консерватистами й модерністами в літературі (Олександрів-Соловій). У дискусії беруть участь майже всі членки

Гурток улаштував Вечір Василя Стефаника. Про життя і творчість говорила Олена Лісківська з мистецьким читанням артистки Бранки-Кривуцької.

Майже всі членки закупають книжки для своїх книгозбірень. За останній рік закуплено 92 книжки. Замовленням і розпродажжю займається голова Гуртка.

Гурток міг би частіше сходитися, але в зимові вечори лячно членкам виходити з хати. Багато членок працює і тільки ввечорі є змога зійтися.

Зладжено на підставі
звідомлення Гуртка

НА РІЗДВЯНИЙ ДАР

59 Відділ СВА в Балтиморі провів збірку на журнал Наше Життя на ширших сходах 11 грудня 1971 р. Членки зложили, як слідує:

По 5 дол.: Анна Стельмах, Марія Булавка, Надія Зінкевич, Лідія Лемішка, Олена Блавацька, Дарія Коструб'як, Марія Котик, Анна Мельник, Дора Хариш, Марія Царик, Люся Хай, Ірина Траска, Ірина Яворська, Лідія Марковська, Ольга Корж.

По 4 дол.: Марія Хархаліс, Олена Пісецька, Євгенія Чорняк, Валя Снігура, Анна Самутин, Раїса Зелінська.

По 3 дол.: Олександра Сенюта, Дарія Весоловська, Анна Притула, Марія Лучишин.

По 2 дол.: Софія Михайлишин, Ольга Сушко.

По 1 дол.: Марія Кашак.

Разом 112 дол. Щире Спасибі!

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Дня 15 грудня 1971 р. 47 Відділ СВА провів збірку серед свого членства. Членки зложили, як слідує:

По 5 дол.: Ірина Шмігель, Іванна Мартинець, Анастасія Смеречинська, Ірина Руснак, Софія Годованець, Марія Крамарчук, Анна Сорохтей.

По 4 дол.: Н. Гуран.

По 3 дол.: О. Ганушевська.

По 2 дол.: М. Залігач, С. Залігач, М. Приймак, М. Пилипець.

Разом 50 дол. Щире Спасибі!

КОМПЛЕТУЄМО РІЧНИКИ Н. Ж.

У видатних американських бібліотеках бракує початкових річників „Нашого Життя“ з рр. 1944-50. Усім нам залежить на тому, щоб цей перегляд нашого журналу в тих книгозбірнях був комплетний.

Тому звертаємося до всіх Союзнок, що мають комплети річників Нашого Життя з рр. 1944—1950, з проханням — пожертвувати їх для виповнення цих прогалин.

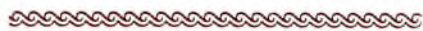
РЕД. КОЛЕГІЯ „Н. Ж.“

Купуйте найновіші видання СВА:

Р. Завадовича: ЧАРОДІЙНІ МУЗИКИ
Діми: КІТ-МУЗИКА

Ціна по 2.50 дол. за примірник
Замовляти через Централю СВА

НА СВЯТОЧНОМУ БАЗАРІ КОЖНОГО ВІДДІЛУ СВА

повинні бути всі наші видання:

- Книжка перекладів Лесі Українки „Дух Полум'я“ \$5.00
- Книжка Василя Барки „Жовтий князь“ \$3.00
- Книжка Олени Степанів „Напередодні великих подій“ \$1.00
- Книжка З. Терлецької „Українські справи“ \$7.00
- Зшиток Н. Костецької „Печиво“ \$1.50
- Альбом узорів: 10 таблиць, серія 3 \$2.00
- Альбом узорів, 10 таблиць, серія 4 \$2.00
- Альбом історичних строїв, серія кольорових листівок \$3.00

Для дітей:

- Платівка „Послухайте діти“ з казками і співами \$5.50
- Книжка Р. Завадовича „Чародійні музики“ \$2.50
- Діма: „Кіт-музика“ \$2.50

Замовляти заздалегідь
у Централі СВА

Замовляйте АЛЬБОМИ ВЗОРІВ Українські Народні Вишивки

Видання СВА

Серія 3 і 4

Десять таблиць узорів
Ціна 2 дол. за 1 альбом
Замовляти в Централі СВА

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГОСПОДИНИ ЦЕ КНИЖКА

Зеновії Терлецької

УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ

Давні приписи з Галичини

Ціна 7 дол.

АЛЬБОМ Історичний одяг українки

12 листівок
із текстом і поемою
ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

Ціна 3 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's League
64 Branch
142 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

З Б І Р Н И К КУРС ПРАЦІВНИКІВ ДОШКІЛЛЯ

вміщує

цінну працю Ігоря Винницького
„3 проблем розв'язкової психології дитини“.

— Ціна 2.50 дол. —

Замовляти в Централі СВА

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHIA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Центрاليا одержала

в часі від 1 жовтня до 31 грудня 1971:

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Д-р Ніля Гайворонська	25.00
Ольга Гаєцька, Нью Йорк	25.00
В. і В. Клїш, Філядельфія	20.00
Л. Є. І. Дихдала	20.00
Люба Нандра, Шикаго	20.00
Леся Стадниченко, Філядельфія	15.00
Окружна Рада СУА, Нью Йорк	10.00
Нарада орг. референток у Нью Йорку	10.00
Гурток Книголюбів, Гемилтон	10.00

По 10 дол.: Феся Сіділо, Катерина Кобаса, Анастасія Біловус і Стефанія Цимбаліста, Дітройт, Галина Гриневич-Гувер, Сан Франціско, Ірина Іванчишин, Бронкс, Анна Олійник, Філядельфія, Соломія Дроздовська, Ванкувер, Анастасія Смеречинська, Рочестер.

По 8 дол.: Люба Онuferко, Філядельфія, Олена Весоловська, Монтреал.

По 5 дол.: Ірина Шмігель, Іванна Мартинець, Ірина Руснак, усі з Рочестеру, Стефанія Джок, Бала, Ірина Кашубинська, Клівленд, Аня Літинська й Олена Коровицька, Філядельфія, Галина Бродович, Монтреал, Марія Стефанів, Натлі, Ірина Олексюк, Шикаго, Марта Григоріїв, Вестон, Дарія Придаткевич, Гемилтон.

По 4 дол.: Марія Демидчук, Бруклін, Лідія Лемішка, Балтимор, Неля Ковалишин, Брік Тавн, Мінодора Полатайко, Піттсбург, Агафія Хом'як і Катерина Хом'як, Дітройт, Ольга Баранник, Велеслі, Дарія Самотулка, Принстон, Люба Тимчук, Нью Йорк.

По 3 дол.: Марія Клепачівська, Зіон, Ольга Макар, Дітройт, Марія Палідвор, Нью Йорк.

По 2 дол.: Наталія Масюк, Марія Пенцак, Володимира Брикович, усі з Філядельфії, Марія Слободян, Едісон, Людмила Нагнибіда, Ірвінгтон, Катерина Росола, Кергонксон, Ліда Яремич, Дітройт, Софія Когут, Пальм Біч, Наталія Шуя, Геммонд.

По 1 дол.: Марія Івахів, Філядельфія, Ольга Падик, Торонто, Марія Білосор, Муриставн, Анна Панас, Клівленд, Анна Пастернак, Дітройт, Ксеня

Микитка, Зібулов, Софія Малиновська, Парма, Олена Кміщкевич, Пера.

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 7 Акрон	35.00
„ 12 Клівленд	15.00
„ 13 Честер	20.00
„ 16 Мінеаполіс	30.00
„ 22 Шикаго	150.00
„ 28 Ньюарк	120.00
„ 29 Шикаго	60.00
„ 33 Клівленд	450.00
„ 35 Озон Парк (збірка)	56.85
„ 44 Філядельфія	10.00
„ 47 Рочестер	66.00
„ 59 Балтимор	20.00
„ 64 Нью Йорк	90.00
„ 83 Нью Йорк	60.00
„ 89 Кергонксон	75.00
„ 90 Філядельфія	10.00
Ліна Басюк, Форест Парк	20.00
Стефанія Лісікевич, Воррен	4.00

МУЗЕЙ СУА:

Від. 4 Нью Йорк	25.00
„ 9 Бінгемтон	10.00
„ 10 Філядельфія	25.00
„ 12 Клівленд	50.00
„ 20 Філядельфія	25.00
„ 28 Ньюарк	50.00
„ 27 Піттсбург	10.00
„ 29 Шикаго	25.00
„ 32 Ньюарк	10.00
„ 33 Клівленд	25.00
„ 36 Шикаго	10.00
„ 37 Дітройт	25.00
„ 41 Філядельфія	10.00
„ 43 Філядельфія	25.00
„ 44 Філядельфія	10.00
„ 46 Рочестер	25.00
„ 47 Рочестер	25.00
„ 49 Бофало	25.00
„ 51 Милвокі	10.00
„ 54 Вілмінгтон	5.00
„ 58 Дітройт	10.00
„ 63 Дітройт	25.00
„ 64 Нью Йорк	100.00
„ 66 Нью Гейвен	25.00
„ 83 Нью Йорк	100.00
„ 84 Шикаго	10.00
„ 88 Філядельфія	20.00
„ 89 Кергонксон	10.00
„ 93 Гартфорд	25.00
„ 96 Дітройт	10.00
„ 98 Філядельфія	25.00
„ 99 Вотервліт	10.00

„ 100 Картерет	10.00
„ 103 Нортгемптон	10.00
Р. і С. Крупки, Шикаго	25.00

„ФОНД 500“:

Від. 28 Ньюарк	30.00
„ 51 Милвокі	10.00
„ 64 Нью Йорк	5.00

ФОНД „ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ“:

Від. 9 Бінгемтон	5.00
Анастасія і Йосиф Білоуси, Дітройт	100.00
Марія Білосор, Муриставн	5.00
Марія Голуб, Каламазу	5.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Fordval Candy

Foreword by Clarence A. Manning

З НАГОДИ ГРАДУАЦІЇ

подаруйте

ДОЦЬІ або СИНОВІ

„Дух Полум'я“

Лесі Українки

англійською мовою

у перекладі Персіфалія Канди

з передмовою К. Маннінга

Ціна \$5.00